

Biblioteca
134-103
Hunedoara

ALBINA

Revista săptăminală
a asezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 349

12 pagini — 15 bani

Marti 31 august 1954

Citiți în acest număr:

- „Vom munci cu toată dragostea să smulgem roade și mai bogate pământului.” (pagina 9-a)
- Cu ajutorul muncii politice și culturale. (pagina 10-a)
- Ziua Aviației. (pagina 10-a)
- Din Patria Constructorilor Comunismului. (pagina 11-a)
- Nouă ani de la proclamarea Republicii Democrate Vietnam. (pagina 11-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivile Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

Una din principalele sarcini ale partidului și guvernului în domeniul construcției economice o constituie organizarea creșterii puternice a producției agricole, pentru obținerea, în următorii 2—3 ani, a unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc la orașe și sate.

Plenara largită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a hotărât orientarea cursului politicii noastre economice spre o repartizare mai justă a mijloacelor materiale și îndeosebi a investițiilor, în vederea unei dezvoltări continue, raționale, a industriei grele, temelii dezvoltării economiei naționale, a lichidării rămănerii în urmă a agriculturii față de dezvoltarea industriei și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Ca urmare a măsurilor organizatorice și economice, luate după plenara C.C. al P.M.R. de către partid și guvern, s-au obținut unele rezultate pozitive în dezvoltarea agriculturii. S-a mărit volumul investițiilor și creditelor pentru agricultură, s-a elaborat și a început să se aplice legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, a sporit numărul de tractoare, mașini și unelte agricole, s-a mărit suprafața însămînțată cu porumb, culturi tehnice și legumice, lucrările agricole de toamnă și primăvară s-au executat la un nivel agrotehnic mai înalt, s-a îmbunătățit sistemul de contractare la unele produse agricole prin mărirea cointeresării materiale a producătorilor agricoli.

Statul a acordat mijloace importante pentru întărirea rolului organizator al stațiilor de mașini și tractoare, dotarea lor cu utilaj perfecționat și asigurarea lor cu cadre calificate, trimise din industrie în agricultură.

Dezvoltarea industriei socialiste a creat baza tehnico-materială pentru înzestrarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole, pentru întărirea S.M.T.-urilor, care reprezintă principalele puncte de sprijin ale statului democrat-popular în organizarea dezvoltării producției agricole și în îndrumarea țărânilor muncitoare pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Cu toate acestea nivelul actual al producției agricole a rămas mult în urma cerințelor crescânde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

În vederea creșterii bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor în următorii 2—3 ani, trebuie să se realizeze o cotitură în dezvoltarea producției agricole și să se obțină sporirea producției la hectar, la toate culturile, în special la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, floarea soarelui, mărirea numărului de animale și a productivității lor, valorificarea rațională a terenurilor slab cultivate și necultivate.

În faza actuală a construcției socialismului la noi în țară — odată cu dezvoltarea industriei grele și cu creșterea rapidă a industriei ușoare și alimentare, producătoare de bunuri de larg consum — ridicarea agriculturii este veriga hotărâtoare pentru dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru aplicarea consecventă a liniei politice trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, organele de partid și de stat trebuie să se preocupe îndeaproape și permanent

de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor existente, precum și de organizarea de noi întovărășiri agricole și noi gospodării colective, în măsura în care țărâanii muncitori cu gospodării individuale se conving de superioritatea agriculturii socialiste. Gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, precum și asociațiile simple ale țărânilor muncitori pentru cultivarea plantelor tehnice și creșterea animalelor, formate în scopul cooperării în muncă, creează condiții favorabile pentru executarea muncilor agricole cu mijloace mecanizate și pentru introducerea agrotehnicii înaintate și constituie mijlocul cel mai sigur de a organiza creșterea rapidă a producției agricole vegetale și animale.

Organele de partid și de stat trebuie să acorde un ajutor permanent și multilateral țărânilor muncitoare cu gospodării individuale, în vederea organizării producției, a introducerii metodelor agrotehnice înaintate, a procurării inventarului agricol, a mării efectivelor de animale, pentru a-și spori producția agricolă și a valorifica produsele prin cooperative, prin organe economice de stat sau în piețe, târguri și în oboare.

În același timp este necesar ca gospodăriile agricole de stat să înlăture defecțiunile grave care persistă în organizarea conducerii și producției, să devină gospodării agricole socialiste model — cu o înaltă productivitate agricolă vegetală și animală — astfel ca fiecare gospodărie agricolă de stat să devină rentabilă și să fie exemplu pentru gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țărâanii muncitori cu gospodării individuale.

Succesele dezvoltării agriculturii noastre depind, în primul rând, de aplicarea consecventă a principiului cointeresării materiale a colectivităților, a întovărășirilor, a țărânilor muncitori cu gospodării individuale și a muncitorilor din gospodării agricole de stat și S.M.T.-uri, la sporirea producției agricole vegetale și animale.

În scopul lichidării rămănerii în urmă a agriculturii față de dezvoltarea industriei, plenara C.C. al P.M.R. consideră necesar să propună Congresului al II-lea al P.M.R., proiectul de directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, cuprinzând un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice, care să ducă la un puternic avânt în ridicarea producției agricole, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărâניה muncitoare.

I. Identificarea suprafețelor și punerea în valoare a tuturor rezervelor de terenuri

În scopul mării producției agricole globale, suprafața arabilă a țării urmează să crească la finele anului 1956 pînă la 10 milioane hectare.

Pentru mărirea suprafețelor cultivate și folosirea deplină a tuturor rezervelor de terenuri, este de o importanță deosebită ca în 2—3 ani să se identifice toate suprafețele agricole și silvice și să se asigure o evidență clară a suprafețelor, pe sectoare sociale, pe gospodării și mod de folosință.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii să

ia măsuri de punere în valoare a tuturor terenurilor, în conformitate cu însușirile pe care le au acestea sau cu însușirile ce li se pot da prin lucrări de îmbunătățiri și ameliorațiuni agro-silvice, ca: îndiguiri, desecări, canalizări, defrișări, irigații, desteleniri, amenajări și altele, care să asigure mărirea suprafețelor agricole.

Se vor mări suprafețele arabile și cultivabile, îndeosebi prin reducerea suprafețelor inundabile, a mlaștinilor, a mărăcișișurilor, a arboretelor de invazie, a marginilor de drumuri și a zonelor de șosea și de cale ferată.

O atenție deosebită trebuie dată punerii în valoare, prin trecerea în cultură a tuturor locurilor virane din vetrele satelor și ale orașelor; pe aceste terenuri muncitorii, țărâanii muncitori, femeile, tineretul pot cultiva milioane de pomi fructiferi și mii de ha. cu cartofi și legume.

Să se ia măsuri de plantare cu pomi roditori a marginilor tuturor drumurilor, șoselelor și căilor ferate.

Pentru menținerea suprafețelor agricole să se pună capăt oricăror tendințe de risipire a terenurilor bune de cultură. Nu se va admite schimbarea destinației terenurilor agricole pentru scopuri neagricole, decît în cazuri excepționale.

II. Mărirea producției de cereale

Mărirea producției globale de cereale și a producției de cereale-marfă constituie principala condiție pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție vegetală, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru asigurarea aprovizionării abundente a oamenilor muncii cu alimente și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Pentru aceasta este necesar ca:

1). Să se extindă suprafața însămînțată cu cereale în 1955 pînă la 7.220.000 ha., iar în 1956 pînă la 7.360.000 ha., din care cu grâu de toamnă să fie însămînțate în 1956 pînă la 2.740.000 ha.

Avînd în vedere marea însemnătate a porumbului atît pentru alimentația populației, cît și pentru furajarea animalelor, precum și multiplele sale însușiri ca materie primă pentru industrie, suprafața cultivată cu porumb să se mărească pînă la 3.300.000 ha. în 1955 și pînă la 3.400.000 ha. în anul 1956.

2). Să se sporească producția globală de cereale în următorii 2—3 ani pînă la 10.500.000 t., mărindu-se recolta medie la ha. în anii 1955—1956 în felul următor: grîul de toamnă pînă la 1.400 kg.; porumb pînă la 1.500 kg.; seară pînă la 1.300 kg.; orzul de toamnă pînă la 1.500 kg. și cel de primăvară pînă la 1.200 kg.; ovăzul pînă la 1.200 kg.; orezul pînă la 3.500 kg.

3). Se atrage în mod deosebit atenția organizațiilor de partid, sfaturilor populare și organelor agricole asupra necesității de a îmbunătăți în mod hotărît agrotehnica culturii cerealelor, prin introducerea și respectarea peste tot a regulilor agrotehnice.

4). Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să întărească în decursul anilor 1955—1956 munca de organizare a teritoriului, să introducă asolamente juste în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole co-

(Continuare în pag. 2-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 1-a)

lective și să le dea ajutor efectiv pentru elaborarea planurilor de cultură; să îndrume pe țărani muncitori cu gospodării individuale la organizarea producției și rinduirea culturilor după plante premergătoare bune.

5). Să se asigure, începând cu toamna anului 1954, îndeplinirea completă de către S.M.T., gospodăriile agricole de stat și gospodăriile anexe, precum și de întovărășiri și gospodării agricole colective, a planurilor de dezmirișit și de arături adânci de toamnă; semănatul culturilor de toamnă să se facă în terenuri bine pregătite, iar cele de primăvară să fie însămînțate în întregime în arături adânci de toamnă.

S.M.T.-urile și centrele de închiriat mașini agricole să lichideze atitudinea de nesocotire a importanței ajutorului pe care trebuie să-l dea țăranilor muncitori cu gospodării individuale cărora sînt obligate să le acorde un sprijin susținut agro și zootehnic pentru prelucrarea solului, întreținerea și recoltatul culturilor și pentru creșterea animalelor.

6). Să se asigure aplicarea pe scară largă a grăpatului timpuriu de primăvară, a cultivatului înainte de însămînțare, a arăturilor adânci de toamnă pentru culturile de primăvară pe toate suprafețele gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor anexe, gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și pe cît mai întinse suprafețe în gospodăriile agricole individuale.

Să se lărgească rețeaua laboratoarelor pentru încercarea semințelor și să se îmbunătățească munca lor, astfel ca în 1956 să se facă controlul tuturor semințelor ce se vor folosi în gospodăriile agricole socialiste și, într-o cît mai mare măsură, la gospodăriile agricole individuale.

Să se execute semănatul cerealelor într-un timp cît mai scurt și la termenele agrotehnice cele mai bune pentru fiecare zonă, astfel ca însămînțatul de toamnă să se termine în 20-25 zile de lucru pentru fiecare zonă, cerealele timpurii de primăvară în 10—15 zile, iar porumbul cel mult în 15—20 zile după încălzirea optimă a solului. Termenele optime pentru însămînțat vor fi stabilite pentru fiecare raion de către comitetele executive ale sfaturilor populare și organele locale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Să se însămînțeze după metoda rîndurilor încrucișate și în rînduri dese cel puțin 210.000 ha. păioase în anul 1955 și cel puțin 450.000 ha. în anul 1956. Să se extindă pe scară cît mai largă semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, astfel ca în 1955—1956 această metodă de însămînțare să cuprindă majoritatea suprafețelor cultivate cu porumb în gospodăriile agricole socialiste, să se recomande gospodăriilor agricole individuale, pe suprafețele care permit prașitul mecanic în lung și în lat.

7). Să se extindă folosirea îngrășămintelor organice, astfel ca în anul 1956 să se aplice pe suprafața de circa 1.220.000 ha. Să se extindă folosirea îngrășămintelor minerale pe circa 200.000 ha. în anul 1956 și să se treacă la experimentarea aplicării de îngrășămintă fosforo și azoto-bacteriene, pe cel puțin 4—5.000 ha. cereale.

8). Să se îmbunătățească calitatea lucrărilor de îngrijire a cerealelor și îndeosebi a porumbului.

La culturile de porumb, în 1955 să se aplice polenizarea suplimentară pe o suprafață de cel puțin 500.000 ha., iar în 1956 pe 1.000.000 ha. La fel, să se aplice polenizarea suplimentară la secară pe 80.000 ha. în 1955 și cel puțin 160.000 ha. în 1956.

9). Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Direcțiile Agricole regionale vor lua măsuri pentru:

a) Îmbunătățirea muncii experimentale a stațiilor agricole, a gospodăriilor raionale de producere a semințelor în scopul înmulțirii semințelor de soi, astfel încît pe anii 1955—1956 să se asigure sămînță raionată pentru cel puțin 1.100.000 ha. cereale;

b) Asigurarea însămînțării cu sămînță hibridă de porumb pînă la 15.000 ha. în anul 1955, și circa 800.000 ha. în următorii 2—3

ani. Producția de sămînță hibridă de porumb trebuie astfel organizată încît în anii următori semănatul să se facă numai cu semințe hibride din prima generație, care asigură cele mai mari sporuri de producție;

c) Îmbunătățirea muncii gospodăriilor raionale pentru producerea semințelor de soi, asigurându-li-se cadrele de conducere și numărul de mașini și tractoare;

d) Intensificarea muncii de creștere de soiuri productive, rezistente la cădere, la ger, la secetă, la scuturat și la boli, iar comisia de stat pentru încercarea soiurilor să procedeze la încercarea atît a soiurilor selecționate, cît și a celor locale în vederea raionării și răspîndirii celor mai valoroase dintre ele;

e) Organizarea unei consfătuirii lărgite cu specialiștii agricoli, cu cercetătorii din stațiile experimentale agricole și cu țărani muncitori cu multă experiență practică în munca cîmpului, în scopul dezbaterii problemei raionării culturilor agricole, ținînd seama de condițiile de climă și sol și de agrotehnica practică, pe baza cărora să se întocmească harta raionării culturilor și soiurilor;

f) Extinderea culturii orzului de toamnă, astfel ca treptat orzul de primăvară să fie înlocuit cu cel de toamnă în toate zonele în care cultura lui reușește mai bine ca orzul de primăvară. În Transilvania și în regiunile de nord cu precipitațiuni bune, să se extindă cultura orzoacei.

10). Pentru dezvoltarea inițiativei gospodăriilor agricole individuale se recomandă ca, începînd cu anul agricol 1954/1955, să nu se mai dea planuri de cultură pentru cereale gospodăriilor agricole individuale, urmînd ca acestea să primească cel mai tîrziu pînă la 1 septembrie a fiecărui an, numai obligațiile pentru predarea cotelor de cereale către stat.

III. Mărirea producției la culturile tehnice

Cu toate că suprafețele care se cultivă cu sfeclă de zahăr, bumbac, tutun, cînepă, în floarea soarelui și alte culturi tehnice, au crescut simțitor în ultimii ani, producția globală a acestor culturi este încă cu totul nesatisfăcătoare.

Pentru mărirea producției la plantele tehnice să se asigure realizarea următoarelor sarcini:

1). Producția globală la principalele culturi tehnice să crească, în următorii 2—3 ani, pînă la: bumbacul 100.000 t. neegrenat; sfecla de zahăr 2.100.000 t.; inul de fuior 57.000 t. paie; cînepa de fuior 240.000 t. paie; floarea soarelui 430.000 t.; inul de ulei 19.000 t.; soia 25.000 t.; rapița 19.000 t.; tutunul 27.000 t.; ricinul 6.000 t.; cicoarea 40.000 t.

2). În următorii 2—3 ani, producțiile medii pe hectar la plantele tehnice să crească pînă la cel puțin: bumbac 600 kg. neegrenat; sfecla de zahăr 18.000 kg.; inul de fuior 2.300 kg. paie; cînepă 3.500 kg. paie; floarea soarelui 1.050 kg.; inul de ulei 700 kg. semințe; cicoarea 12.500 kg. rădăcini.

Să se asigure îngrășarea cu îngrășămintă naturală a cel puțin 410.000 ha. cultivate cu plante tehnice și 280.000 ha. cu îngrășămintă minerale, iar îngrășămintele bacteriene să fie folosite pe cel puțin 48.000 ha. la culturile tehnice.

Totodată să se asigure:

a) Însămînțarea a cel puțin 65.000 ha. sfeclă de zahăr cu sămînță iarovizată;

b) Aplicarea ciupitului și cîrmitului la bumbac în sectorul socialist pe toate suprafețele cultivate și extinderea acestor lucrări în sectorul individual;

c) Semănatul florii soarelui în cuiburi așezate în pătrat pe toate suprafețele cultivate în sectorul socialist, iar în sectorul individual pe acele terenuri care se pot lucra cu cultivatorul în lung și în lat.

Să se aplice polenizarea artificială la floarea soarelui 100% în sectorul socialist și pe suprafețe cît mai mari cultivate în sectorul individual;

d) Să se folosească pe scară cît mai largă prașitul mecanic la toate culturile tehnice, atît cu cultivatoarele trase de tractor, cît și cu cele

trase de animale, asigurîndu-se cel puțin 3-4 prașile la toate culturile tehnice.

3). Să se organizeze producerea de semințe de soi pentru toate plantele tehnice, astfel ca în 1956 să se asigure semințe de soi pentru semănatul 100% a suprafețelor din sectorul socialist și 50% în sectorul individual, — în afară de cînepă.

4). Să se ia măsuri de îmbunătățire a muncii de selecționare a soiurilor de semințe la toate culturile tehnice, punînd la încercare sortimente cît mai mari atît din soiurile indigene cît și din cele străine, astfel ca, în cel mai scurt timp, să punem în cultură soiuri cît mai valoroase sub raportul productivității la hectar și al însușirilor lor tehnice, renunțîndu-se în 2—3 ani la import de semințe.

5). Pentru plantele tehnice se vor da producătorilor planuri de cultură; ele vor fi preluate cel mai tîrziu pînă la 10 septembrie. La înmînarea planurilor de cultură tehnice se va ține seama de calitatea terenurilor cultivatorilor, de preferința lor pentru una sau alta din culturi, de priceperea pe care o au pentru astfel de culturi și de posibilitățile de lucru ale fiecărei gospodării.

6). La stabilirea suprafețelor de plante tehnice pe regiuni, raioane și comune, se recomandă reducerea numărului prea mare de plante tehnice pe un raion sau comună, prevăzîndu-se numai acele culturi care s-au dovedit a da cele mai mari recolte, cu a căror cultivare s-au deprins producătorii.

7) Stațiunile de mașini și tractoare vor organiza brigăzi speciale, înzestrate cu tractoare puternice „Stalineț” pentru pregătirea terenurilor destinate culturilor tehnice atît la gospodăriile agricole de stat, la gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, cît și la țărani cu gospodării individuale.

Organele agricole, S.M.T., sfaturile populare și organele de partid să considere ca o sarcină de bază ajutorul multilateral pe care trebuie să-l acorde țăranilor cu gospodării individuale atunci cînd aceștia își exprimă dorința de a se asocia în scopul aratului și semănatului în comun al bumbacului, tutunului, sfeclii de zahăr și altor culturi.

Toți cultivatorii de plante tehnice să fie îndrumați să cultive aceste plante, numai în terenuri arate adînc de toamnă, bine îngrășate cu îngrășămintă organo-minerale și întreținute prin executarea lucrărilor agricole la un nivel agrotehnic cît mai înalt.

IV. Mărirea producției de cartofi și legume

În scopul mării producției de cartofi și legume este necesar:

Să se ia măsuri de extindere a suprafețelor cultivate cu cartofi și legume pînă la 480.000 ha. în 1956, din care cel puțin 270.000 ha. cu cartofi.

Extinderea acestor culturi să se facă, în primul rînd, în zonele din jurul centrelor muncitorești și orașelor industriale mari, astfel ca fiecare din aceste zone să aibă baze proprii de aprovizionare, evitîndu-se astfel transportul pe distanțe lungi al unor cantități mari de cartofi și legume.

Să fie extinsă cultura cartofului în zonele de munte, cum sînt Vrancea, Moinești, Piatra Neamț, Munții Apuseni, Curtea de Argeș și altele, unde cartoful reușește să dea producții mari decît porumbul și alte culturi.

Să se reintroducă aceste culturi în localitățile cunoscute ca fiind în trecut cultivate de cartofi și legume, cum sînt: Aradul Nou, Vinga, Fălticeni și altele, folosindu-se astfel experiența acumulată de cultivatori și condițiile naturale favorabile, fără a se renunța la extinderea culturii cartofului în regiunile de stepă ca Galați, Constanța și altele, unde greșit se credea că această plantă nu poate fi cultivată. Să se dea o atenție deosebită extinderii metodei plantării de vară a cartofilor.

Să se organizeze și să se extindă producția semințelor de legume, astfel ca în 1956 să se asigure cel puțin 11.000 t. sămînță. Producția de sămînță de fasole, mazăre, arpagic și usturoi să fie dublă; să se asigure un fond de

(Continuare în pag. 3-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 2-a)

rezervă anual de sămânță de cel puțin 22.000 t., din soiurile de cartofi timpurii și semi-timpurii.

Să se asigure constituirea fondului de semințe pentru legume de bază, în proporție de cel puțin 50% din necesarul anual în 1955 și 100% în 1956. Să se extindă munca științifică pentru a se asigura înmulțirea celor mai valoroase soiuri de cartofi, varză, roșii, castraveți și alte culturi, precum și pentru a se crea soiuri noi și mai valoroase.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu Ministerul Comerțului Interior și Centrocoopul, să extindă rețeaua comercială pentru vânzarea semințelor de legume.

În scopul aprovizionării populației cu legume proaspete cât de timpuriu primăvara, cât mai târziu toamna, și chiar în cursul iernii, să organizeze culturile de legume în sere și răsadnițe, astfel ca în 2—3 ani să se realizeze:

- la gospodăriile agricole de stat 110.000 m.p. sere și 600.000 m.p. răsadnițe;
- la gospodăriile agricole colective 100.000 m.p. sere și 200.000 m.p. răsadnițe;
- la întovărășirile agricole 15.000 m.p. răsadnițe.

Se vor extinde suprafețele de sere și răsadnițe și la gospodăriile anexe, precum și răsadnițele în sectorul agricol individual.

Să se folosească în acest scop, pe scară cât mai largă, apa caldă, aburii și căldura provenită din instalațiile diferitelor uzine, termocentrale și alte întreprinderi, precum și gazele naturale și apele termale.

Sarcinile de plan pentru însășișmântarea și contractarea culturilor legumicole să fie cunoscute de sfaturile populare regionale, raionale și comunale, precum și de organizațiile economice contractante, cel mai târziu în luna septembrie a fiecărui an.

V. Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii

Pentru dezvoltarea și îmbunătățirea viticulturii și pomiculturii și pentru realizarea unor producții mari la hectar, să se ia următoarele măsuri:

1) În 2—3 ani viile existente în gospodăriile de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile țărănești individuale să fie aduse în stare de producție superioară, prin aplicarea agrotehnicii înaintate, prin refacerea viilor și prin combaterea dăunătorilor și bolilor.

În anii 1955—1957 să se completeze gospodăriile pe o suprafață de cel puțin 20.000 ha. viță altoită și indigenă și 107.000 ha. hibrizi producători direcți, iar în anii 1957—1960 pe o suprafață de 69.000 ha. viță altoită și indigenă.

2) Până la sfârșitul anului 1957 să se facă defrișarea viilor bătrâne nerentabile pe o suprafață de 6.000 ha., iar până la 1965 pe o suprafață de 29.500 ha. Se vor planta suprafețe noi de vii până la sfârșitul anului 1957 pe o suprafață de 6.800 ha., iar până la sfârșitul anului 1965 pe suprafața de 54.000 ha.

3) În anul 1966, suprafața totală de vii să ajungă până la 257.500 ha., din care suprafața cultivată cu viță altoită și indigenă până la 144.500 ha. Recolta globală de struguri să ajungă în anul 1957 până la 630.000 tone și în anul 1965 până la 875.000 tone.

4) Până la sfârșitul anului 1957 să se defrișeze livezi bătrâne neproductive pe o suprafață de 22.000 ha. și să se planteze cu pomi livezi noi pe o suprafață de 22.000 ha., precum și o suprafață de 2.000 ha. cu arbuști fructiferi (smeură, agrișe, coacăze și altele), folosindu-se în acest scop, în primul rând, terenurile pe care nu se pot cultiva cereale și alte culturi.

Până în anul 1965 se va spori suprafața de livezi în plantații masive până la 250.000 ha., cu un număr total de 50 milioane de pomi fructiferi. În jurul caselor, în sate și orașe, să se planteze cca. 46.000.000 pomi și 12.000 ha. arbuști fructiferi (smeură, coacăze, agrișe). Să se extindă plantațiile de nuci până la 10 milioane pomi și să se planteze 250.000 castani

comestibili. O deosebită atenție să fie dată plantării de caiși și cireși în Dobrogea și de gutui în Delta Dunării.

Recolta globală de fructe pe țară să ajungă în anul 1956 până la cca. 640.000 tone, iar în anul 1965 până la cca. 930.000 tone.

5) Pentru îndeplinirea sarcinilor de dezvoltare a viticulturii și pomiculturii se vor lua următoarele măsuri, pe bază de criterii stabilite științific pentru fiecare zonă:

a) Să se extindă rețeaua existentă de pepiniere viticole și pomicole, în așa fel ca la sfârșitul anului 1957 suprafața pepinierelor viticole să fie mărită până la 2.300 ha., iar suprafața pepinierelor de pomi și arbuști fructiferi să fie mărită până la 4.200 ha.

b) Să se producă în pepinierele pomicole, până la sfârșitul anului 1957, cca. 14 milioane pomi fructiferi altoiți.

c) Să se obțină în pepinierele viticole, până la sfârșitul anului 1957, cca. 41.000.000 buc. vițe altoite și cca. 20.000.000 buc. butași de viță indigenă.

d) Să se termine cel mai târziu până în anul 1955 raionarea soiurilor de pomi fructiferi și de viță și să se organizeze producerea materialului săditor, să se introducă în producție cele mai bune soiuri raionate, ținându-se seama de particularitățile agro-climaterice ale zonelor și de necesitățile populației și ale industriei alimentare;

e) Să se execute la timp munca de identificare a stării viilor, livezilor și plantațiilor de arbuști fructiferi, precum și defrișarea celor nerentabile; să se aleagă terenurile pentru organizarea pepinierelor noi și a noilor plantații de vii, livezi și culturi de arbuști fructiferi, precum și alte lucrări;

f) Cu sprijinul specialiștilor din stațiunile experimentale de pomicultură și viticultură să se studieze problema introducerii diferitelor specii de pomi și arbuști fructiferi și a viței de vie în perdelele de protecție a câmpurilor.

6) Să se îmbunătățească și să se completeze regulile agrotehnice pentru viticultură, pomicultură și pentru producția de pomi și vițe altoite, asigurându-se aplicarea lor la timp și la un nivel calitativ superior.

Este necesară organizarea unei acțiuni largi de masă, cu participarea voluntară a țărănilor muncitori, a muncitorilor de la orașe, a femeilor și tineretului, pentru plantarea și îngrijirea pomilor și pentru combaterea dăunătorilor.

7) Se vor organiza în anii 1955—1956 în zonele unde viticultura și pomicultura constituie principalele ramuri ale agriculturii, S.M.T.-uri specializate în lucrări viti-pomicole, iar în zonele unde suprafața viilor și livezilor este mică, brigăzi de tractoare specializate în deservirea viilor și livezilor.

Pentru aplicarea mai largă a mecanizării în ramura viticolă, plantarea noilor suprafețe de vii să se facă la o astfel de lățime între rânduri, încât să permită luorarea mecanizată a solului, atât cu mașini cu tracțiune animală, cât și cu tractoarele.

8) În scopul extinderii rețelei întreprinderilor de stat pentru prelucrarea strugurilor și fructelor, și pentru mărirea producției de vinuri și rachii naturale, în perioada 1955—1957 Ministerul Industriei Alimentare va construi 4 uzine de vinificație cu capacitate de câte 2.000 tone struguri, 29 centre de vinificație cu capacitate de câte 1.000 tone struguri și 250 centre de vinificație cu o capacitate de câte 500 tone struguri și distilării, precum și depozite pentru păstrarea și condiționarea vinului și a rachiiului natural.

9) Să se extindă rețeaua centrelor permanente pentru recepția, sortarea și ambalarea strugurilor și fructelor, precum și rețeaua de depozite pentru păstrarea acestor produse în timpul iernii.

VI. Dezvoltarea creșterii animalelor

Legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 în R.P.R. a stabilit măsurile pentru creșterea șeptelului, sporirea productivității animalelor, crearea unei baze furajere corespunzătoare și a mărit cointeresarea materială a țărănimii muncitoare. Gos-

podăriile de stat și gospodăriile agricole colective au mărit în 1954, în comparație cu 1953, efectivul de animale de producție și de muncă și cantitatea de produse animale predate statului.

Totuși, dezvoltarea acestei importante ramuri agricole continuă să rămână nesatisfăcătoare. Nu s-au luat toate măsurile necesare pentru dezvoltarea și îmbunătățirea bazei furajere. De aceea:

1) Să se considere ca o sarcină de mare importanță lichidarea rămânerii în urmă a dezvoltării creșterii animalelor și, în special, a vacilor, crearea unei baze furajere corespunzătoare, asigurarea de adăposturi pentru animale și păsări, ridicarea considerabilă a productivității animalelor, accelerarea ritmului de creștere a efectivului de animale și mărirea cantităților de produse animale;

2) Sarcinile de plan ce decurg din legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor pe anii 1955—1956 să se defalce pe regiuni, raioane, comune, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, herghelii, ferme și gospodării anexe. Să se dezbate în ședințe de partid, în sesiunile sfaturilor populare, în adunările cu țărani muncitori și cu muncitorii agricoli aceste sarcini, stabilindu-se măsurile concrete pentru realizarea planului de dezvoltare a creșterii animalelor.

3) Se vor lua măsuri pentru mărirea efectivului de oi cu lână fină și semi fină în gospodăriile de stat, în ferme, în gospodăriile agricole colective, în întovărășiri și în gospodăriile țărănești individuale. Efectivul acestor rase de oi va trebui să ajungă, la sfârșitul anului 1955, la cca. 4.350.000 capete, din care oi fătătoare cca. 3.000.000 capete și, la sfârșitul anului 1956, cca. 4.900.000 din care cca. 3.400.000 oi fătătoare.

4) Se vor lua măsuri pentru mărirea efectivului cailor de rasă din hergheliiile statului, până la sfârșitul anului 1956 cel puțin la 3.800 capete.

În depozitele de armăsari, efectivul armăsarilor reproducători trebuie să ajungă la sfârșitul anului 1956 cel puțin la 1.300 capete.

5) Ministerul Agriculturii și Silviculturii și celelalte ministere care au gospodării anexe, organele de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri prin care:

a) Să organizeze un control sistematic asupra îndeplinirii sarcinilor în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor;

b) Să asigure îndeplinirea măsurilor cu privire la mărirea producției la hectar și a producției globale la culturile furajere. Pentru mărirea producției de nutrețuri suculente și verzi, se va practica pe scară largă, începând cu anul 1955, semănatul în miriște a ierburilor anuale pentru fân și pentru nutreț verde, după recoltarea culturilor timpurii, în așa fel încât aceste semănături să ocupe în 1956 o suprafață de cca. 80—100.000 ha.

Pentru îmbunătățirea radicală a fînețelor și pășunilor naturale, S.M.T.-urile și sfaturile populare vor executa lucrări de desțelenire, curățire de tufe, mușuroaie, pietre și altele, în așa fel ca până în 1956 recolta la hectar a fînețelor naturale să ajungă la cel puțin 2.200 kg. fân la ha., iar a pășunilor la cel puțin 6.000 kg. de masă verde;

c) Să asigure îndeplinirea planului de construcții a adăposturilor pentru animale în gospodăriile agricole colective, întovărășiri, gospodăriile agricole de stat, herghelii, ferme și în gospodăriile agricole anexe, în așa fel încât tot efectivul de animale și păsări să aibă adăposturile necesare, folosindu-se pe scară largă la construcția acestor adăposturi materiale locale.

d) Considerându-se dăunătoare tăierea nerațională a animalelor tinere — viței, miei și altele — fapt care duce la micșorarea efectivelor de animale și a resurselor de carne, se recomandă reglementarea creșterii și condiționării lor înainte de tăiere, în scopul obținerii, unor randamente sporite de carne și de piele.

6) Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea tehnică a muncii în stațiunile de montă, cu

(Continuare în pag. 4-a)

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 3-a)

folosirea rațională a reproducătorilor. Pentru a se sprijini dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile personale ale colectivităților, stațiunile de montă din satele unde peste 80% din gospodăriile țărănești au intrat în gospodării colective vor fi atribuite acestora.

Gospodăriilor agricole, care au ferme zootehnice cu efective mari, li se vor repartiza zootehniști și personal veterinar retribuți de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Să se includă în planul de muncă al S.M.T.-urilor extinderea mecanizării principalelor munci în fermele zootehnice ale gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor zootehnice.

7) Ministerul de Finanțe și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, raionale și comunale vor organiza folosirea justă a creditelor, astfel ca gospodăriile țăranilor muncitori lipsite de animale, și, în primul rând, gospodăriile familiilor ostașilor lipsite de vaci și de alte animale de muncă și de producție, să-și procure vaci, vițe, porci și oi pentru folosință proprie.

8) Se va îmbunătăți munca la întreprinderea de stat pentru cumpărarea și vânzarea animalelor de rasă.

Pentru stimularea creșterii reproducătorilor de rasă de calitate superioară, se vor îmbunătăți prețurile de achiziție și se vor institui premii speciale.

9) Se recomandă Direcției Centrale de Statistică să facă în fiecare an la 1 decembrie recensământul tuturor animalelor de muncă și de producție din țară.

VII. Despre aprovizionarea tehnico-materială a agriculturii

Dotarea și aprovizionarea agriculturii cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaj de reparații, îngrășăminte minerale și alte mijloace de producție și materiale, este o problemă hotărâtoare pentru dezvoltarea agriculturii. De aceea este necesar ca:

1. Să se livreze agriculturii în anii 1955-1956, din producția internă și din import, următoarele mașini și utilaje agricole:

10.000 tractoare agricole și rutiere de diferite tipuri, din care 3.000 în 1955; 12.000 pluguri de tractoare, de diferite tipuri, din care 3.400 în 1955; 6.000 cultivatoare diferite, din care 2.000 în 1955; 5.500 mașini de semănat și plantat, de diferite tipuri, din care 2.400 în 1955; 1.450 cositori autopropulsate și tractate, din care 840 în 1955; 3.200 secerători-legători, din care 1.570 în 1955; 3.600 combine pentru păioase, porumb și altele, din care 820 în 1955; 2.600 batoze pentru păioase, ierburi, porumb și altele, din care 1.040 în 1955; 58.000 cimpuri de grape și diferite grape, din care 29.000 în 1955; 6.800 moitoare stabile, electrice și de schimb KD 35, din care 2.300 în 1955; 2.400 camioane și turisme, precum și un mare număr de: dezmiștitoare, pompe de stropit, mașini de împărșiat îngrășăminte minerale și naturale, focători de furaje, ateliere mobile, strunguri, cisterne, butoaie metalice și altele, conform specificației ce se va prezenta de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

2. Să se fabrice și să se pună la dispoziția agriculturii în anii 1955-1956 — 180 grupuri electrogene de 25 și 30 C.P., împreună cu tablourile de distribuție, 340 electrogeneratoare și cantitatea necesară de cablu electric pentru tractoare.

3. Să se fabrice în anul 1955 cantitatea de 7.000 tone piese de schimb pentru tractoare și 4.000 t. pentru mașini agricole, iar în anul 1956 până la 9.000 tone piese de schimb pentru tractoare și 5.800 t. piese pentru mașini agricole, metale feroase, țevi, scule și metale neferoase conform specificației și în numărul cerut de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Să se îmbunătățească calitatea pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole și să se stabilească prețuri unice de livrare.

4. Să se pună la dispoziția agriculturii în anii 1955-1956 cantitatea totală de 500 mii tone îngrășăminte minerale și 25.500 tone diferite substanțe chimice pentru combaterea bolilor și dăunătorilor la plante și animale.

5. Să se pună la dispoziția Ministerului Agriculturii și Silviculturii cantitățile necesare de pinză pentru secerători-legători, saci, curele, sfoară de manila, precum și alte confecții din piele și bumbac.

6. În anii 1955 și 1956 să se mărească capacitatea de depozitare a bazelor de carburanți din sistemul Ministerului Industriei Petrolului, cu 9.300 tone.

7. Se vor aproviziona cu utilaj corespunzător pentru reparații S.M.T.-urile, gospodăriile de stat și întreprinderile de reparații.

8. Pentru organizarea centrelor de închiriat mașini de pe lângă cooperativele de consum și pentru înzestrarea gospodăriilor colective, a întovărășirilor și a gospodăriilor individuale țărănești se vor asigura următoarele cantități de mașini cu tracțiune animală și manuală: 85.000 pluguri, 60.000 grape cu colți, 22.000 cultivatoare, 10.000 semănători de cereale, 2.000 tocători rădăcinoase, 3.500 cositori, 2.000 țărioare, 2.000 vinturătorisortatoare, 50.000 prășitori pentru lucrat între rânduri, 3.500 secerători simple, 60.000 vermole, 400 autocamioane, 400 mori cu ciocane, 2.000 greble mecanice, 900 tocători siloz, 800 porzolatoare și 400 mașini de bătut porumb, precum și piesele de schimb necesare.

9. În scopul aprovizionării gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și a gospodăriilor individuale țărănești, se recomandă Centrocopului să organizeze în fiecare comună și sat mai mare desfacerea de pluguri, grape, cultivatoare, cositori, secerători simple, sortatoare, plantatoare manuale pentru porumb, vermole, prăfuitoare și alte mașini și unelte, precum și piesele de schimb pentru astfel de mașini și unelte.

10. Pentru mărirea producției de îngrășăminte minerale să se construiască și să se dea în exploatare o uzină cu capacitate anuală de 200 mii tone îngrășăminte minerale și să se mărească producția de substanțe chimice necesare agriculturii.

VIII. Investițiile și dezvoltarea construcțiilor

Asigurarea investițiilor și realizarea la timp și în cele mai bune condițiuni a construcțiilor reprezintă o condiție dintre cele mai importante pentru dezvoltarea producției agricole. În acest scop:

1. Se vor investi pentru dezvoltarea producției agricole vegetale și animale, în anul 1955, suma de cca. 3.000 milioane lei, iar în anul 1956 suma de cca. 4.000 milioane lei.

2. Să se construiască și să se pună în exploatare în anii 1955—1956 în stațiunile de mașini și tractoare numărul corespunzător de ateliere, remize, magazii, locuințe, grupuri sociale, clădiri administrative strict necesare și altele, care să asigure buna funcționare a Stațiunilor de Mașini și Tractoare.

În 1955 să fie date în exploatare: 24 ateliere noi și complete, 20 de ateliere tip S.M.T., remize pentru 2.200 tractoare, 1.000 combine și batoze, precum și 46 remize pentru adăpostirea diverselor utilaje agricole, 37 magazii pentru piese de schimb și 60 depozite pentru carburanți.

Pentru asigurarea bunei cazări a muncitorilor și tehnicienilor să fie construite și date în exploatare 84 locuințe colective, 588 apartamente familiști, precum și numărul corespunzător de băi, cantine, clădiri administrative și altele.

3. În gospodăriile agricole de stat în anii 1955—1956 să se pună în exploatare numărul corespunzător de ateliere, remize, grajduri, sere și diverse tipuri de magazii, precum și construcții sociale și administrative, din care în 1955: 36 grajduri pentru vaci, 219 grajduri pentru tineret bovin, 50 grajduri pentru cai, 70 saivane pentru oi, 570 hale de ouat. În același timp să se construiască și să

se dea în exploatare ateliere mecanice, depozite pentru carburanți, remize pentru mașini și tractoare, magazii, pătule, pivnițe, crame, sere, precum și 2.750 apartamente familiști, 30 dormitoare comune, 10 grupuri sociale, împreună cu băile, cantinele și creșele necesare, conform specificațiilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în limita sumelor acordate la investiții pentru construcții.

4. Ministerul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții să întocmească peste planul stabilit documentația tehnică de proiectare și să înceapă în trimestrul IV al anului 1954 organizarea șantierelor pentru construcția a 20 S.M.T.-uri noi; să fie alocată suma necesară pentru începerea lucrărilor de construcție.

5. Până la finele anului 1954 se vor elabora și prezenta Consiliului de Miniștri spre probare proiectele tip pentru principalele construcții agricole.

În scopul asigurării la timp a construcțiilor în sectorul agricol, toate ministerele cu sarcini de executare de construcții agricole să fie obligate să întocmească la timp documentația tehnică necesară și să execute cu prioritate construcțiile pentru agricultură.

6. Ministerul Agriculturii și Silviculturii să întărească cu cadre și utilaj întreprinderea sa de construcții ICAZ, iar în regiunile cu volum mare de construcții să organizeze întreprinderi de construcții și montaj pe principiul gospodăriei socialiste.

7. În scopul asigurării cât mai rapide cu locuințe a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din S.M.T., gospodăriile agricole de stat și din alte întreprinderi și instituții agricole, se va dezvolta pe scară largă construirea de apartamente personale, asigurându-se în următorii 2-3 ani construcția a cel puțin 6.000 apartamente personale de locuit în S.M.T. și a 10.000 case în gospodăriile agricole de stat.

8. Pentru realizarea la timp a construcțiilor se vor confecționa prefabricate, ca ferestre, uși și altele, în cantitățile și cu specificațiile corespunzătoare. De asemenea, trebuie să se livreze sectorului agricol în anii 1955-1956 — 2.500 t. de articole de metal pentru construcții, conform cu specificațiile tehnice.

Pentru reducerea prețului de cost al construcției să se folosească pământul presat și elementele prefabricate din beton microporos și pământ presat pentru pereți și pardosele, precum și alți înlocuitori.

9. În vederea organizării șantierelor, executării fundațiilor și aprovizionării cu materiale de construcții, să se aloce, la sfârșitul trimestrului IV al fiecărui an și în luna ianuarie, avansuri de 10—15% din materialele necesare investițiilor anului următor.

10. Pentru prevenirea deteriorării construcțiilor și a utilajelor agricole, Ministerul Finanțelor să acorde cu precădere și la timp fonduri pentru executarea reparațiilor capitale, din fondul general de amortisment.

11. Să se acorde o atenție deosebită executării lucrărilor de construcții în gospodăriile agricole colective.

În acest scop se vor repartiza gospodăriilor agricole colective, din timp, credite, și materiale de construcții necesare.

Unitățile de construcție, care au de executat lucrări pentru gospodăriile colective, să asigure din timp proiectele tip și executarea construcțiilor de bună calitate. Pentru lucrări de construcție mai simple, se recomandă gospodăriilor colective să organizeze brigăzi pentru executarea de construcții și să le repartizeze mijloacele de transport necesare.

12. Să se stabilească norme riguroase de amplasare a construcțiilor, astfel ca amplasarea să se facă pe teren neagricol, numai în cazuri excepționale să se admită amplasarea construcțiilor pe terenuri cultivabile.

Să se țină seama de planurile de sistematizare și de regulile urbanistice, astfel încât să se ocupe numai suprafețele strict necesare.

13. Toate construcțiile care au aparținut Ministerului Agriculturii și Silviculturii (ca-

(Continuare în pag. 5-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 4-a)

mere agricole, ocoale agricole și silvice, puncte agricole și zooveterinare, școli, reședințe de trusturi și altele) să fie restituite Ministerului Agriculturii și Silviculturii, la cererea acestui minister.

IX. Măsurile pentru îmbunătățirea muncii S. M. T. și lărgirea mecanizării în producția agricolă

În scopul îmbunătățirii radicale a activității Stațiilor de Mașini și Tractoare și ridicării nivelului mecanizării lucrărilor agricole se recomandă ca:

1. Nivelul mecanizării lucrărilor agricole să atingă în 1956 cel puțin următoarele proporții: dezmiriștit 25%, arături adânci de toamnă 30%, arături pentru însămînțări de toamnă 35%, prășitul porumbului 15% din suprafața totală însămînțată. Să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de semănat în cuiburi așezate în pătrat, a porumbului, florii soarelui și plantatul cartofului, de asemenea, să se extindă recoltatul mecanic al cerealelor și plantelor furajere.

2. Odată cu lărgirea mecanizării lucrărilor agricole cu mijloacele S.M.T.-urilor, să se folosească într-o măsură mult mai largă mașinile cu tracțiune animală; în acest scop Centrocooperul să înzestreze în anul 1955 toate centrele de închiriat mașini existente și să organizeze centre noi, astfel ca să cuprindă toate comunele din țară.

3. Fiecare S.M.T. să posede atelier de reparație tip, numărul necesar de remize pentru păstrarea tractoarelor și mașinilor agricole, locuințe pentru muncitori, băi, depozit de carburanți, clădire administrativă, cantină și instalații de energie și apă.

4. În scopul îmbunătățirii reparației tractoarelor și mașinilor agricole în S.M.T.-uri trebuie ca:

a) Pentru 100 S.M.T.-uri să se asigure una uzină de reparații capitale ale motoarelor, reparația mașinilor-unelte, motoarelor stabile, confecționarea utilajului de reparație, a dispozitivelor pentru atelierele S.M.T. și ale brigăzilor de tractoare;

b) Să se profileze uzina din Medgidia pentru efectuarea de reparații capitale de tractoare și mașini agricole;

c) Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice să organizeze reparația utilajului electric pentru camioane, tractoare și combine, motoare electrice și alt utilaj electric necesar sectorului agricol;

d) Ministerul Industriei Metalurgice și Construcției de Mașini și Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice să fabrice pentru S.M.T.-uri grupuri electrogene tip de 50 KW, cu tablourile de distribuție și aparatura respectivă.

e) Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor și Ministerul Agriculturii și Silviculturii să stabilească prețuri de vânzare unice a pieselor de schimb pentru tractoare și mașini agricole, precum și un preț plafon pentru reparația tractoarelor, motoarelor și altor ansamble;

f) Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea radicală a activității întreprinderilor de reparații a parcului de mașini agricole.

5. Să se extindă activitatea S.M.T.-urilor în ce privește mecanizarea lucrărilor care necesită un volum mare de muncă în toate sectoarele agriculturii, să se ridice gradul de responsabilitate pentru îndeplinirea planurilor de producție la culturile agricole și să se ia măsuri pentru îmbunătățirea simțitoare a folosirii parcului de mașini și tractoare și îmbunătățirea organizării muncii în brigăzile de tractoare.

Planurile de producție ale S.M.T.-urilor și brigăzilor de tractoare să se considere îndeplinite numai cu condiția îndeplinirii planului producției la hectar pe câmpurile lucrate de S.M.T. și a îndeplinirii planului privind încasarea plății în natură.

În scopul creării de condiții corespunzătoare de muncă și de viață pentru muncito-

rii brigăzilor de tractoare, se consideră necesar ca toate brigăzile din S.M.T. să aibă tabere de câmp permanente.

6. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va organiza îngrijirea tehnică complexă și reparația tractoarelor și mașinilor agricole, în perioada muncilor agricole, prin ateliere mobile, cu brigăzi speciale de muncitori pentru reparații.

7. Ministerul Agriculturii și Silviculturii:

a) Să organizeze în toate S.M.T.-urile servicii de dispeceri, introducându-se treptat comunicațiile prin radiostațiuni;

b) Să stabilească perioade medii între reparații pentru tractoare și mașini agricole și să reexamineze normele de producție și consumul de carburanți și piese de schimb, să elaboreze reguli tehnico-organizatorice privind exploatarea tehnică și efectuarea lucrărilor cu tractorul și să asigure introducerea lor în toate S.M.T.-urile în anul 1955.

c) În scopul extinderii experienței înaintate în exploatarea și reparația parcului de mașini și tractoare, să organizeze în anii 1954-1956 un număr de 3 S.M.T. model.

8. Sistemul actual de plată în natură pentru lucrările executate de S.M.T.-uri nu stimulează gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori în aplicarea mecanizării agriculturii și în mărirea producției la hectar.

Se consideră necesar să se treacă la aplicarea unor tarife unice pe ha., diferențiate pe zone, pe feluri de culturi și categorii de lucrări, introducându-se sistemul premial pentru stimularea obținerii de recolte mari.

9. Să se considere drept una din cele mai importante sarcini, îmbunătățirea în S.M.T.-uri a condițiilor de muncă și de trai pentru cadrele permanente de mecanizatori, recrutarea acestor cadre dintre cei mai buni colectivști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării agricole individuale, ridicarea sistematică a calificării lor, astfel încât ele să poată folosi cât mai din timp și mai productiv tehnica.

10. Să se dea o largă dezvoltare construirii locuințelor personale pentru muncitori, personalul tehnic-ingineresc și funcționari din S.M.T.-uri, sprijinindu-i cu creditele și materialele de construcție necesare.

11. Se va stabili pentru organele de conducere și tehnicienii din S.M.T., directori, mecanici șefi, agronomi șefi, mecanici și agronomi, dispeceri și contabili șefi, un spor la salariu pe criterii de activitate neîntreruptă la S.M.T.

X. Despre îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat

Data fiind importanța deosebită a întăririi economice, organizatorice, a gospodăriilor agricole de stat, se impune aplicarea următoarelor măsuri:

1. În următorii 2—3 ani să se stabilească profilul gospodăriilor agricole de stat, ținându-se seama de condițiile lor economico-naturale. Toate gospodăriile agricole de stat să devină gospodării cu o dezvoltare multilaterală, având stabilite raporturi corespunzătoare între diferitele ramuri de producție, cu o cât mai completă folosire a terenurilor și a efectivului de animale, cu o mare productivitate a muncii și cu o înaltă mecanizare a lucrărilor agricole;

2. Să se mărească pînă în anul 1956 suprafața de teren arabil în gospodăriile agricole de stat, cel puțin pînă la 700.000 ha., prin desțelenirea pășunilor și fînețelor puțin productive, iar suprafața însămînțată cu cereale și leguminoase pentru boabe pînă la 425.000 ha., din care cea cu grâu de toamnă pînă la 180.000 ha.

Să se asigure mărirea producției medii la hectar în gospodăriile agricole de stat pînă în anul 1957 la grâu de toamnă 1.700 kg., la orz de toamnă 1.800 kg., la porumb 1.700 kg.

Să se asigure terminarea organizării teritoriului și întocmirii hărților solului în toate gospodăriile agricole de stat comasate.

Este necesar ca gospodăriile agricole de stat să continue comasarea terenurilor agricole, prin efectuarea de schimburi liber consimțite cu proprietarii agricoli individuali.

Odată cu organizarea ramurilor de producție de bază să se stimuleze pe toate căile dezvoltarea ramurilor ajutătoare ale gospodăriilor agricole de stat (arbuști fructiferi, piscicultură etc.).

Să se asigure strîngerea și introducerea în sol a tuturor îngrășămintelor organice existente în gospodărie.

Să se organizeze în toate gospodăriile agricole de stat în așa fel producerea de semințe de soi raionate, încît să fie asigurată însămînțarea întregii suprafețe de cereale și culturi tehnice în 1956 numai cu semințe de soi.

Să se mecanizeze în 1956 aratul, grăpatul, prășitul, dezmiriștitul și semănatul pe întreaga suprafață a culturilor de cereale care poate fi lucrată cu tractoarele, recoltarea cu combinele, pînă la 90%, semănatul porumbului și florii soarelui prin metoda în cuiburi așezate în pătrat cel puțin 75% din întreaga suprafață, recoltarea sfeclei de zahăr, a inului și a cînepei 100%; prășitul culturilor semănate în cuiburi așezate în pătrat 100% și a celorlalte culturi prășitoare 90%.

3. Să se repartizeze în 1955 gospodăriilor agricole de stat 10.000 tone îngrășămintă minerale, iar în 1956 — 12.000 tone; de asemenea, să se repartizeze 4860 tone insectofungicide și herbicide în anul 1955, iar în 1956 — 5.300 tone.

Să se asigure realizarea în gospodăriile agricole de stat pînă în anul 1956 o producție medie la hectar a cartofilor de vară pînă la 8.000 kg.; a cartofilor de toamnă pînă la 13.000 kg.; a verzei pînă la 20.000 kg.; a pătlăgelelor roșii pînă la 17.000 kg.; a cepei pînă la 9.000 kg.; să mărească livrările legumelor către stat în 1956 pînă la 200.000 tone, cartofi pînă la 100.000 tone și semințe de legume pînă la 5.900 tone.

Să se mecanizeze plantarea cartofului în anul 1956 pe 90% din suprafața cultivată cu cartofi.

Să se asigure construirea a cel puțin 3 sere mari cu suprafața de 15.000 m. p. fiecare și cel puțin 220.000 m. p. răsadnițe noi. Să se extindă metoda producerii răsadurilor în ghivece nutritive, mărindu-se în anul 1956 cantitatea de legume timpurii livrate cu 1,5 ori față de 1953.

Să se organizeze în 15-20 gospodării agricole de stat producerea semințelor de legume și de cartofi rezistenți la rîia neagră.

4) Să se extindă în gospodăriile agricole de stat în anul 1956 suprafața viilor pînă la 28.200 ha. și suprafața livezilor pînă la 23.400 ha. Totodată să se completeze golurile în livezi pe o suprafață de 14.000 ha. Producția viilor cu viță altoită și soiurile hibride și locale să fie de cel puțin 4.500 kg. struguri la ha., iar la livezi, în medie de cel puțin 16,5 kg. fructe de fiecare pom.

Producția de vin să ajungă în anul 1956 pînă la 585.000 hl., producția de vițe altoite pînă la 11 milioane bucăți, iar producția de pomi fructiferi circa 5.000.000 bucăți.

În anii 1955-1956, să se ridice pe spaliere toate pepinierele pentru obținerea portaltoilor, precum și toate viile.

Pînă în anul 1956 suprafața plantațiilor de căpșuni să se mărească pînă la 240 ha., iar suprafața arbuștilor fructiferi pînă la 250 ha.

5. Se recomandă Ministerului Agriculturii și Silviculturii:

a) Pentru asigurarea creșterii efectivului de vaci în gospodăriile agricole de stat să se achiziționeze anual 5.000 vițele în vîrstă de 1-2 ani.

b) Să se asigure în anul 1956 o producție medie de cel puțin 2.400 litri lapte la o vacă furajată, producția medie de lînă la oi cu lînă fină și semifină de 3,6 kg. la fiecare și la oi cu lînă grosieră cîte 2,2 kg.

c) Să se mărească în anul 1956 cantitatea de lapte predată statului, pînă la 800.000 hl.; la lînă pînă la 2.000 tone. Să se organizeze îngrășarea porcilor în gospodăriile agricole de stat și să se mărească livrarea de porci

(Continuare în pag. 6-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivile Congresului al II-lea al Partidului
cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 5-a)

îngrășiți pentru carne, pînă la 160.000 capete în anul 1956, respectiv pînă la 22.400 tone greutate vie; să se mărească livrările de carne pînă la 31.000 tone anual.

d) Să se îmbunătățească activitatea gospodăriilor agricole de stat pentru creșterea animalelor de rasă, mărind considerabil productivitatea animalelor și efectivul de animale tinere pentru reproducție. Să se completeze toate gospodăriile agricole de stat cu reproducători de rasă de calitate superioară;

e) Să se organizeze în mod rațional baza furajeră, ținînd seama de asigurarea completă a animalelor din gospodăriile agricole de stat cu cantitatea necesară de nutrețuri. Să se mărească producția la ha., la lucernă și trifoi pentru fîn din culturile vechi, cel puțin pînă la 4.200 kg. pe ha.; pentru ierburi anuale — pînă la cel puțin 3.200 kg.; pentru rădăcinoase la cel puțin 24.000 kg.; pentru culturi de siloz — 25.000 kg.; să se asigure pregătirea și administrarea rațională a furajelor;

f) În scopul măririi resurselor furajere, după culegerea culturilor timpurii să se facă însămînțarea repetată în miriște pentru mărirea producției de nutrețuri verzi, suprafața lor ajungînd în anul 1956 pînă la 45.000 ha;

g) Să se mecanizeze pînă în anul 1956 principalele lucrări legate de producerea furajelor, de hrănirea și îngrijirea animalelor.

6. Pentru folosirea mai rațională a deșeurilor industriei alimentare, să se organizeze în 1954—1955 o producție mărită de brichete furajere și furaje combinate.

7. Să se îmbunătățească modul de utilizare a parcului de mașini și tractoare de la gospodăriile agricole de stat; să se asigure îndeplinirea normelor de lucru de către toți tractoriștii și mecanicii; să se organizeze buna îngrijire tehnică a tractoarelor, combinelelor și a mașinilor agricole.

Să se organizeze la fiecare gospodărie agricolă de stat un atelier cu utilaj tip de mașini și unelte, iar în perioada de vară să se organizeze ateliere mobile.

Avînd în vedere lipsa de piese și nerentabilitatea în exploatare, se consideră necesară înlocuirea treptată la lucrările de câmp, pe măsura uzării lor, a tractoarelor Fordson, Lanz, Hanomag și alte tipuri învechite, existente în gospodăriile agricole de stat, rămînînd ca aceste tractoare să fie folosite mai departe la lucrări ușoare pe măsura capacității lor.

8. Să se repartizeze gospodăriilor agricole de stat în perioada 1955—1956 un număr de 1.870 tractoare, 325 combine, pentru cereale, 1.180 combine pentru alte culturi, 1.050 autocamioane, 1830 pluguri de tractor, 34.700 grupe complexe, 600 cultivate cu tracțiune mecanică, 830 semănători cu tracțiune mecanică, 450 secerători cu tracțiune mecanică, 350 greble mecanice, 570 selectoare de cereale, 160 agregate de muș, 170 km. linie decaville pentru ferme zootehnice împreună cu vagoanele respective, adăpători automate cu țevi și rezervoare de apă pentru un număr de 16.500 vaci și 11.400 scroafe, 1.700 diferite mașini pentru prelucrarea metalelor și diverse alte mașini și utilaj.

9. Să se elaboreze planul de electrificare a gospodăriilor agricole de stat pentru viitorii 2—3 ani în vederea folosirii energiei electrice în procesul de producție.

10. Să se asigure îndeplinirea planului de construcții în anii 1954—1956 în special pentru locuințe, ateliere mecanice și construcții zootehnice, dîndu-se înțietate construcțiilor legate de producție.

11. Pentru lărgirea atribuțiilor directorilor de gospodărie agricole de stat, să se reducă numărul indicilor din planurile de producție și financiare; să se permită directorilor G.A.S. să organizeze în mod independent pe răspundere proprie, din fondurile generale ale gospodăriilor de sub conducerea lor, ramuri suplimentare de producție.

În vederea reducerii prețului de cost, se vor lua măsuri odată cu întocmirea planurilor de producție ale gospodăriilor agricole de stat,

să se stabilească și costul de producție planificat pentru fiecare produs în parte.

Să se întărească controlul departamental-financiar și de producție al activității trusturilor și G.A.S.-urilor.

12. Avînd în vedere necesitatea păstrării și refacerii la timp a fondurilor de bază ale G.A.S.-urilor, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Finanțelor vor asigura calcularea și vărsarea la timp de către G.A.S.-uri a cotelor de amortisment la conturile speciale de la bancă, precum și utilizarea acestor cote numai pentru refacerea bunurilor G.A.S.-urilor și îndeosebi pentru reparații capitale.

13. Să se încadreze toate G.A.S.-urile cu tehnicieni de calificare superioară și medie. În funcțiile de conducere să fie repartizate elemente care posedă studii agricole de specialitate, sau practicieni cu cunoștințele necesare în domeniul agriculturii.

14. Ministerul Comerțului Interior și Centrocooperul să ia măsuri pentru mărirea numărului de unități comerciale în G.A.S.-uri (magazine, chioșcuri) și îmbunătățirea aprovizionării salariaților din G.A.S.-uri cu mărfuri de larg consum.

XI. Activarea organizatorico-economică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole

În munca de consolidare organizatorico-economică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole au fost realizate unele succese.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole nu folosesc însă nici pe departe posibilitățile mari de care dispun pentru mărirea producției agricole, pentru dezvoltarea gospodăriei obștești și ridicarea nivelului material al membrilor gospodăriilor colective și ai întovărășirilor agricole.

De aceea este necesar ca:

1. Organele și organizațiile de partid și organele de stat

a) Să dea o atenție mult mai mare decît pînă acum muncii de consolidare organizatorico-economică a întovărășirilor agricole, formă a cooperăției de producție accesibilă unor mase largi de țărani muncitori, să ducă muncă politică de lămurire și convingere a țărănilor muncitori pentru înființarea de noi întovărășiri agricole, precum și de asocieri simple de cooperare în producție, ca: asociații pentru cultura sfeclii de zahăr, cultura bumbacului, tutunului, legumele și altele, care dau posibilitatea folosirii muncii mecanizate, sporesc producția și veniturile țăranelor muncitori și îl conving de superioritatea și avantajele muncii în comun a pămîntului.

b) Să ia măsuri ca în fiecare gospodărie agricolă colectivă, cu peste 500 ha. teren, să fie un inginer agronom retribuit de către S.M.T.; în ce privește celelalte gospodării colective și întovărășirile agricole tehnicienii de la circumscripțiile agro-zoo-veterinare să răspundă direct de îndrumarea tehnică a muncii agricole.

2. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive regionale și raionale să intensifice munca pentru organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor raionale în gospodăriile colective. În anul 1955 să se execute organizarea teritoriului și introducerea asolamentelor în 250 gospodării colective, iar în anul 1956, în 350. De asemenea, să ia măsuri ca în toate gospodăriile agricole colective să fie introdusă o justă rotație a culturilor.

3. Cu începere din 1955 să se introducă plata suplimentară în natură și în bani a muncii colectivizatorilor pentru depășirea sarcinilor de plan stabilite, în vederea obținerii de recolte ridicate la culturile agricole și de producții mari la animale.

4. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, comitetele regionale și raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să îmbunătățească radical îndrumarea gospodăriilor colective în organizarea muncii, consolidarea brigăzilor de producție, repartizarea echipelor din cadrul brigăzilor pe culturi tehnice și prășitoare, legume, cartofi,

livezi și vii, pentru întărirea disciplinei în muncă și participarea activă a membrilor gospodăriilor colective la producția obștească.

Se recomandă ridicarea minimumului obligator de zile-muncă pentru gospodăriile colective din zonele de culturi tehnice, legumicole, viticole, pînă la 100 zile-muncă pe an pentru fiecare membru al gospodăriei colective capabil de muncă.

5. Să se asigure un control sistematic și permanent asupra respectării statutului, menit să pună capăt oricăror încercări de încălcare a prevederilor statutului, de risipire a pămîntului și a avutului obștesc, de cheltuiuri nejuste a zilelor-muncă; să ajute conducerile gospodăriilor agricole colective în mărirea avutului obștesc și a fondurilor indivizibile, în procurarea inventarului, în executarea construcțiilor, în dezvoltarea tuturor ramurilor de producție și mărirea veniturilor bănești.

6. Să se stabilească un control sistematic asupra folosirii fondurilor indivizibile și creditării gospodăriilor colective, ținîndu-se seama de necesitățile reale și de mijloacele proprii ale gospodăriilor, precum și asupra acoperirii creditelor acordate gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

7. În legătură cu volumul mare al creditelor acordate agriculturii, se consideră necesară înființarea unei Bănci pentru creditarea agriculturii, „Banca Agricolă”, care să-și înceapă activitatea de la 1 ianuarie 1955.

8. Să se ia măsuri pentru organizarea unui control permanent asupra executării lucrărilor de construcții în gospodăriile colective și să se acorde sprijin gospodăriilor colective în stabilirea obiectivelor de construit și amplasării lor.

Să se asigure repartizarea materialelor necesare pentru construcții în gospodăriile agricole colective.

9. Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea evidenței contabile operative și a dărilor de seamă anuale în gospodăriile colective, recomandîndu-se micilor gospodării agricole colective să folosească evidența contabilă după sistemul simplu. Se va simplifica formularistica actuală de planificare a producției și de finanțare.

10. Pentru îmbunătățirea valorificării produselor agricole de către gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole direct pe piețele orașelor și în centrele muncitorești, să se amenajeze gherete și să se repartizeze inventarul necesar (cîntare, vase, ș.a.m.d.).

11. S.M.T.-urile să acorde un ajutor tot mai mare gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole nu numai în executarea lucrărilor cu tractoare și mașini, ci și la organizarea muncii, la repartizarea veniturilor, introducerea asolamentelor raionale, la introducerea curcilor științei și tehnicii înaintate în producția agricolă.

S.M.T.-urile să poarte răspunderea îndeplinirii planului de producție la gospodăriile colective pe care le deservesc.

XII. Cointeresarea materială a țărănimii muncitoare în creșterea producției agricole

Pentru a stimula eforturile țărănimii muncitoare de a sporii producția agricolă, de a livra cantitățile de produse contractate și obligatorii și de a vinde în piețe, țîrguri și oboare cantități cît mai mari de produse agro-alimentare, se consideră necesar ca:

1) Începînd din anul 1955 să se îmbunătățească sistemul de colectare a laptelui și a lîinii, prin micșorarea numărului de categorii de gospodării agricole, astfel încît țărănilor muncitori să fie stimulați la creșterea unui număr cît mai mare de animale.

2) Să se renunțe la sistemul de calculare a impozitului agricol după venit, trecîndu-se, cu începere din anul 1955, la calcularea impozitului agricol pe hectar.

3) Să se îmbunătățească sistemul de contractare a culturilor tehnice, punîndu-se la bază principiul cointeresării materiale a producătorilor la extinderea suprafețelor însă-

(Continuare în pag. 7-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivile Congresului al II-lea al Partidului
cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 6-a)

mîntate, la obținerea recoltelor bogate și la predarea întregii producții contractate.

Să se prevadă în noile condiții de contractare a culturilor tehnice îmbunătățirea sortimentului de mărfuri industriale, între care și mijloace de producție ca: pluguri, prașitoare, grape, cositoare, semănători etc.; de asemenea să se prevadă în contracte vânzarea către producători a porumbului, grîului, orzului și ovăzului, astfel ca acești cultivatori să-și asigure cerealele pentru alimentația lor și furajele pentru animale.

Să se îmbunătățească actualul sistem de contractare și achiziții a legumelor și cartofului, fixîndu-se prețuri diferențiate pentru culturile principale pe sezoane de producție și dîndu-se sprijin producătorilor de a-și valorifica la piață produsele legumicole și cartofii.

XIII. Despre cadre și învățămîntul agricol

Pentru asigurarea îndeplinirii măsurilor prevăzute în directivile de dezvoltare a agriculturii în următorii 2—3 ani se impune îmbunătățirea sistemului de pregătire a cadrelor de specialiști în agricultură și justa lor folosire în producție.

1. Să se considere ca urgentă profilarea învățămîntului agricol superior, mediu și profesional.

a) Să se revizuiască facultățile existente din institutele de învățămînt superior agricol, desființîndu-se secțiile cu o specializare îngustă și asigurîndu-se pregătirea specialiștilor cu profil larg.

Inginerii agronomi specializați în producția plantelor, pedologie, selecție etc., necesari institutelor de învățămînt și institutelor de cercetări științifice, să fie pregătiți din rîndurile inginerilor agronomi cu profil larg, prin cursuri de aspirantură și cursuri speciale.

Să se stabilească pentru tinerii specialiști în agricultură, care termină școlile agricole superioare și medii, o durată de muncă de trei ani direct în producție.

b) Specialiștilor și tehnicienilor din agricultură, care lucrează nemijlocit în producție, să li se asigure condițiile materiale, loturi și credite pentru construirea de locuințe și organizarea de gospodării personale.

c) Să se revizuiască rețeaua de școli agricole medii pentru pregătirea specialiștilor în agricultură cu calificarea medie, asigurîndu-se capacitatea de școlarizare în raport cu cerințele agriculturii.

d) Să se îmbunătățească redactarea și editarea manualelor didactice pentru învățămîntul agricol, dîndu-se o deosebită atenție conținutului științific și expunerii didactice.

2. Incepînd cu anul școlar 1954—1955, să se asigure primirea în institutele de învățămînt agricol, în fiecare an, a cel puțin 1.600 studenți, iar în școlile agricole medii, cel puțin 4.800 elevi la cursuri cu frecvență și cîte 1.000 de studenți și elevi la cursuri fără frecvență.

Să se îmbunătățească simțitor munca didactică și practica de producție la școlile agricole profesionale cu durata de doi ani.

Să se lărgească în școlile din sistemul Ministerului Învățămîntului, care funcționează în mediul rural, cunoștințele agronomice și să se introducă în manualele acestor școli cunoștințe de agronomie corespunzătoare nivelului claselor respective.

3. Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea bazei tehnico-materiale a institutelor de învățămînt agricol. În acest scop să se prevadă fonduri de investiții pentru lucrările de construcții, de înzestrare cu utilaj de laborator și cu mașini și unelte agricole.

Gospodăriile didactice experimentale ale institutelor agricole și ale școlilor agricole medii și profesionale să fie transformate în gospodării agricole model.

4. Să se lichideze metoda nejustă a folosirii specialiștilor din agricultură în munci administrative, în timp ce S.M.T.-urile, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și circum-

scripțiile agronomice, zootehnice și veterinare sînt lipsite de cadre de îndrumare tehnică.

5. Complectarea cu cadre de specialiști a S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective și circumscriptiilor agro-veterinare, să se facă din rîndul absolvenților școlilor superioare și medii, din rîndul cadrelor existente la raioane, prin justa lor repartizare.

Ministerele și departamentele să prezinte Consiliului de Miniștri liste complete ale inginerilor, zootehniștilor, medicilor veterinari, inginerilor agronomi, horticoli și viticoli, ale specialiștilor în agricultură cu studii superioare și medii, urmînd ca aceștia să fie eliberați de actualele lor funcții, dacă nu lucrează în specialitatea lor, sau într-o funcție de conducere hotărîită de partid și guvern, pentru a fi încadrați în S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, circumscriptiile agro-zoo-veterinare. Să se interzică de a se încredința specialiștilor în agricultură munci în alte ministere și instituții, fără avizul Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

6. Să se ia măsuri pentru îmbunătățirea retribuției specialiștilor din agricultură care lucrează direct în producție, sau în școlile agricole medii și școlile profesionale tehnice.

7. Pentru stimularea activității organizatorice și creatoare a oamenilor muncii din agricultură, să se instituie premii și să se decernă ordine, medalii și titlul de „Erou al Muncii Socialiste” acelor care vor realiza indicii înalți de producție agricolă, aprobați de Consiliul de Miniștri.

Să se instituie pentru specialiștii din agricultură titlurile onorifice: „agronom emerit”, „zootehnist emerit”, „medic veterinar emerit”, „viticoltor emerit”, „pomicultor emerit” etc. care se vor decerna pentru realizări deosebite în muncă.

Pentru asigurarea necesarului de cadre în S.M.T., G.A.S., G.A.C. și întovărășiri:

8. Ministerul Învățămîntului, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare regionale să organizeze pregătirea unui număr de 9.500 tractoriști în anul 1954—1955 și 10.000 în anul 1955—1956; în anul 1954—1955 — 2.000 șefi de brigadă și 2.200 în anul 1955—1956; în anul 1954—1955 — 500 mecanici combinari pentru autocombine și 900 în anul 1955—1956; să organizeze 43 școli profesionale complexe de mecanizare a agriculturii cu un număr anual de 10.000 cursanți tractoriști și 2.000 șefi de brigadă.

9. Să se organizeze pe lângă Institutul Agronomic București cursuri pentru directorii S.M.T., care n-au studii speciale; să organizeze pe lângă Facultatea de mecanizare a acestui institut o secție specială pentru directorii și mecanicii șefi de la S.M.T., care au studii medii.

Să încadreze la S.M.T. un număr de ingineri-mecanici din rîndul tinerilor specialiști absolvenți ai institutelor de învățămînt superior agricol.

Să se mărească numărul de studenți la facultățile de mecanizare a agriculturii și la facultatea de zootehnie.

10. Să se organizeze pe lângă școala tehnică medie de mecanizare din Călărași, pentru directorii și mecanicii din S.M.T. care n-au studii tehnice specializate, dar care au 7 clase elementare sau studii asimilate acestora, o secție cu durata școlarizării de 2 ani, pentru însușirea cunoștințelor de studii tehnice medii.

De asemenea să se organizeze pe scară largă învățămîntul fără frecvență pentru muncitorii din S.M.T.

11. Se vor lua măsuri pentru a organiza școli de 1 an și 2 ani pentru pregătirea și specializarea directorilor de G.A.S., a șefilor de secții (ferme) și a contabililor, precum și cursuri de 10 luni pentru pregătirea brigadierilor din toate specialitățile.

Organizarea pe lângă institutele de agricultură de cursuri de trei luni pentru specializarea tehnicienilor cu studii superioare care lucrează în G.A.S.-uri, astfel încît fiecare tehnician să poată urma aceste cursuri.

12. Să se controleze în mod sistematic organizarea învățămîntului în școlile agricole pentru pregătirea și specializarea cadrelor de conducere a gospodăriilor agricole colective, să se întărească aceste școli cu cadre didactice calificate, să fie dotate cu terenuri și să li se asigure utilaj și mașini agricole necesare.

XIV. Despre îmbunătățirea activității științifice în domeniul agriculturii

Oamenii de știință care lucrează pe tărîmul agriculturii au avut în munca de cercetare științifică realizări însemnate. Cercetătorii din institutele de cercetări științifice I.C.A.R., I.C.Z. și celelalte institute și stațiunile experimentale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii leagă din ce în ce mai mult activitatea lor de cerințele practicii. Față de rolul științei în agricultură și de condițiile create cercetării științifice de către regimul democrat-popular, oamenii de știință mai au încă mult de făcut pentru a răspunde sarcinilor mari puse de necesitățile dezvoltării agriculturii noastre.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Academia R.P.R. nu au pus în valoare întreaga capacitate de creație a tuturor oamenilor de știință cu o îndelungată experiență: nu sînt promovate și stimulate cu hotărîre în munci de cercetare științifică, agricolă și zootehnică, cadrele tinere.

În ultimii ani, Academia R.P.R., I.C.A.R., I.C.Z. au organizat puține dezbateri în care să se desfășoare schimburi liberi de păreri cu privire la problemele științifice de bază pe care le ridică dezvoltarea agriculturii.

Institutele de cercetări științifice și institutele de învățămînt superior agricol colaborează slab cu gospodăriile agricole socialiste și individuale, cu S.M.T.-uri, iar o parte din tematica lor nu este suficient legată de problemele practicii agricole.

Cercetarea științifică a unor probleme importante pentru întreaga economie națională, cum sînt: zonarea speciilor de plante și animale, cultivate și crescute în România; raionarea soiurilor de plante și a raselor de animale; problema asolamentelor din stepă și silvo-stepă și a solei înierbate, studiul valorificării Deltei Dunării sub-raport agricol-zootehnic și piscicol, precum și problemele de viticultură, pomicultură, se desfășoară lent și nesatisfăcător.

Pentru a pune în valoare rezultatele obținute de cercetătorii științifici și pentru a le da condiții tot mai bune pentru crearea de noi soiuri de plante și rase de animale, cît și pentru elaborarea de noi metode agro-zootehnice și de organizare a muncii, să se ia următoarele măsuri:

1. Activitatea de cercetare științifică în agricultură să fie îndrumată în întregime spre rezolvarea problemelor ce decurg din directivele de dezvoltare a agriculturii.

2. Să se intensifice munca de cercetări științifice în institutele de învățămînt agricol superior și să se extindă munca de experimentări științifice la școlile agricole medii.

3. Pentru extinderea mecanizării și electrificării proceselor de producție vegetală și animală, să se ia măsuri de îmbunătățire a planurilor tematice și a metodelor de lucru ale Institutului de mecanizare și electrificare a agriculturii, realizîndu-se o legătură strînsă cu S.M.T.-urile, centrele mecanice, gospodării agricole de stat și gospodăriile colective.

Să se lărgească rețeaua de stațiuni experimentale ale acestui institut în vederea stabilirii celor mai bune tipuri de mașini și tractoare necesare agriculturii țării noastre și punerii în practică a inovațiilor în domeniul mecanizării agriculturii.

Să se ia măsurile necesare pentru terminarea la timp a construcției și instalațiilor Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii.

4. Să se transforme Institutul de patologie și igienă animală, reorganizîndu-se ca Institut de cercetări veterinare.

(Continuare în pag. 8-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 7-a)

5. Să se organizeze la începutul anului 1955 un Institut de cercetări viticole și pomicele.

6. Să se înzestreze cu mașini și laboratoare și să se încadreze cu personal toate institutele de cercetări agricole și silvice ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și stațiunile experimentale și să se creeze condiții materiale-tehnice necesare cercetărilor științifice în institutele de învățămînt agricol superior și școlilor medii tehnice agricole.

7. Pentru coordonarea și îmbunătățirea muncii institutelor de cercetări agricole și pentru dezvoltarea științelor agricole, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu Academia Republicii Populare Române, va prezenta pînă la data de 1 ianuarie 1955 proiectul de statut și planul de organizare a Academiei de Științe Agricole.

8. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, împreună cu Academia R.P.R., va lua măsuri pentru studierea noilor metode privind lucrarea pămîntului și însămînțările, elaborate de Terenti S. Malțev, și pentru stabilirea sistemului tehnico-organizatoric necesar introducerii și aplicării lui în practica agricolă, ținînd seama de condițiile țării noastre.

XV. Despre îmbunătățirea propagandei agricole

1. Dezvoltarea agriculturii cere studierea, sintetizarea, popularizarea și introducerea în practica agricolă a realizărilor științei și a experienței înaintate a fruntașilor în producție.

Propaganda agricolă și dezvoltarea cercetărilor științifice trebuie să devină una din principalele metode de îndrumare și dezvoltare a agriculturii, căreia Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Culturii, organizațiile de partid, sfaturile populare și celelalte organe de stat și obștești să-i consacre o parte importantă din activitatea lor.

2. Să se considere ca o sarcină de cea mai mare însemnătate popularizarea agrominimului și a zoovetminimului, precum și organizarea și extinderea cursurilor agricole și a seminariilor de masă, pentru țărani muncitori. Să se asigure funcționarea în bune condiții a cursurilor agro-zootehnice de 3 ani, fără scoaterea din producție, organizate pentru țărani muncitori.

Să se organizeze în toate comunele loturi demonstrative, cursuri agro-zootehnice de scurtă durată și seminarii pe probleme agricole și zootehnice specifice raioanelor și comunelor respective; să se organizeze pe scară largă cercuri agrotehnice, convorbiri ale fruntașilor în producția agricolă, însoțite de demonstrații practice, lecții la cămine culturale etc.

3. Să se îmbunătățească editarea broșurilor, planșelor, afișelor, placardelor, foilor volante și altor forme de literatură agricolă.

Să se îmbunătățească simțitor propaganda agricolă prin radio și să se organizeze audieri colective de lecții și conferințe radiodifuzate.

Să se intensifice realizarea de filme și diafilme pentru popularizarea științei și practicii agricole.

4. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Culturii și Centrocopul să îmbunătățească radical difuzarea literaturii agricole la sate.

5. Să se organizeze pe scară largă vizitarea institutelor științifice, a stațiunilor experimentale și a loturilor demonstrative de către țărani muncitori și lucrătorii din S.M.T. și gospodării agricole de stat. Să se organizeze expoziții agricole regionale și raionale pentru popularizarea metodelor înaintate de muncă și a rezultatelor obținute în agricultură.

6. Să se acorde o atenție deosebită îmbunătățirii conținutului ziarelor și revistelor agricole și lărgirii cercului de colaboratori din rândurile specialiștilor și ale fruntașilor în producția agricolă.

7. Presa centrală și locală de partid să-și îmbunătățească conținutul tratării calificate a problemelor agriculturii, munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate și a fruntașilor din agricultură, să desfășoare o

activitate largă de popularizare a prezentelor directive și de mobilizare a oamenilor muncii de la orașe și sate pentru realizarea sarcinilor trasate; să-și dezvolte neconținut rolul organizator în lupta partidului pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii.

Organele centrale și regionale de partid să asigure selecționarea unor cadre redacționale din rândurile specialiștilor cu studii superioare de învățămînt agricol.

XVI. Despre îmbunătățirea muncii de îndrumare și conducere a agriculturii

Munca de îndrumare și conducere a agriculturii de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii și organele locale nu este încă la nivelul sarcinilor crescînde care stau în fața agriculturii. De aceea este necesar ca:

1. Să se ridice în mod simțitor nivelul muncii în aparatul agricol central, asigurîndu-se îndrumarea și conducerea mai concretă și operativă a agriculturii, realizîndu-se o legătură directă și permanentă cu unitățile agricole de producție. Să se îmbunătățească munca de planificare și organizare a producției, prin eliminarea centralismului exagerat, lărgindu-se drepturile și mărind răspunderea colectivelor de conducere a unităților de producție agricolă.

Să se promoveze în funcții de conducere elemente bine pregătite profesional și cu atitudine justă față de muncă.

Să se întărească sistemul de control preventiv și de fond, permanent și concret, asupra tuturor unităților Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în special asupra gospodăriilor agricole de stat și a S.M.T.-urilor, asigurîndu-se disciplina de stat.

2. Pentru deservirea agronomică, zootehnică și veterinară mai bună a agriculturii, să se extindă rețeaua de circumscripții agro-zooveterinare, în așa fel ca numărul acestor circumscripții să ajungă în anul 1955 la 1.225 și în 1956 la 1.400.

3. Toți agronomii șefi ai secțiilor agricole raionale, agronomii șefi ai S.M.T.-urilor și ai gospodăriilor agricole colective, să fie incluși în nomenclatura Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

4. Pentru întărirea răspunderii în muncă și organizarea rațională a producției agricole, să se asigure stabilitatea în funcție a cadrelor de conducere și a celor tehnice din gospodării de stat, S.M.T., stațiuni experimentale și alte unități ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Să se pună capăt vînturării cadrelor dintr-un loc în altul, practică ce duce la dezorganizarea producției și subminarea răspunderii.

5. Să se interzică organizațiilor de partid, sfaturilor populare și organelor agricole locale de a folosi pe specialiștii agricoli la munci care îi împiedică de a îndeplini obligațiile lor de organizare și îndrumare tehnică a producției agricole.

6. Să se considere că inginerii agronomi din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, poartă răspunderea personală în deservirea permanentă agro-zootehnică și veterinară a unităților în care lucrează, în întărirea economico-organizatorică a acestora și în realizarea planurilor lor de producție, alături de întregul colectiv de conducere.

7. În scopul îmbunătățirii muncii de îndrumare a agriculturii de către sfaturile populare comunale, să se stabilească pe lingă posturi de tehnicieni agronomi și posturi de zootehnicieni în locul posturilor de agenți agricoli și veterinari existenți în prezent. În aceste posturi se vor numi, de regulă, elemente cu studii agronomice, zootehnice și veterinare medii, tehnicieni sau absolvenți ai școlilor profesionale agricole sau elemente special pregătite la cursuri corespunzătoare.

8. Să se studieze condițiile agricole în raioanele de deal și de munte și să se ia măsuri deosebite pentru dezvoltarea creșterii animalelor, îmbunătățirea pășunilor și fînețelor, dezvoltarea culturii pomilor fructiferi, a cartofu-

lui și a legumelor, precum și a industriei casnice, prin folosirea materialelor locale.

Să se considere necesară aplicarea diferențiată în aceste raioane a măsurilor agrotehnice și de așezare a impozitelor și a cotelor obligatorii către stat.

XVII. Despre sarcinile altor ministere și instituții centrale în dezvoltarea agriculturii

În activitatea Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, a Ministerului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții, a Ministerului Industriei Lemnului și Celulozei, a Ministerului Comerțului Interior, a Ministerului Finanțelor, a Comitetului de Stat al Planificării, în activitatea altor ministere și organe economice centrale și a comitetelor executive ale sfaturilor populare, încă nu s-a făcut cotitura necesară față de problemele agriculturii.

Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Finanțelor precum și ministerele cu sarcini pe linia producției industriale necesare agriculturii ca și instituțiile ce răspund de prelucrarea și valorificarea produselor agricole (industria ușoară, comerț-cooperatie) să considere că îndeplinirea la timp și la un înalt nivel calitativ a sarcinilor prevăzute în directivele cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, ca și cele care rezultă indirect din aceste directive, drept sarcini de mare importanță, întrucît de obținerea unui avînt în producția agricolă depinde aprovizionarea îndestulătoare a populației muncitoare cu produse agro-alimentare și a industriei alimentare și ușoare cu materii prime.

XVIII. Despre sarcinile organelor și organizațiilor de partid

Realizarea cu succes a sarcinilor prevăzute în aceste directive depinde, în primul rînd, de însușirea lor temeinică de către toți membrii și candidații de partid și de desfășurarea unei largi și susținute munci politice și organizatorice din partea tuturor organelor și organizațiilor de partid.

1. Organizațiile de partid de la sate, comitetele raionale și regionale ale partidului, sfaturile populare comunale, raionale și regionale trebuie să organizeze introducerea metodelor înaintate și a tehnicii noi în producția agricolă. Se va desfășura larg întrecerea în S.M.T.-uri și gospodării de stat, gospodării agricole colective și întovărășiri, între comune și între sate, precum și între țărani muncitori cu gospodării individuale, pentru ridicarea producției la hectar și a producției animale. În întreaga lor activitate, organizațiile de partid de la sate trebuie să se sprijine pe un larg activ fără de partid, pe muncitorii și tehnicienii din agricultură, pe țărani muncitori fruntași ai recoltelor bogate și ai producției animale ridicate, pe țărani muncitori care activează perseverent pentru transformarea socialistă a agriculturii.

2. Se atrage din nou atenția că transformarea socialistă a agriculturii nu se produce de la sine. Trebuie combătută practica unor organe și organizații de partid care consideră munca pentru formarea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective drept o muncă de sezon. Este necesar să se desfășoare o muncă permanentă pentru a convinge pe țărani muncitori cu gospodării individuale să intre, pe baza liberului consimțămînt, în întovărășirile agricole și în gospodăriile colective existente, sau să organizeze noi întovărășiri agricole, noi gospodării colective.

Pe lingă munca pentru crearea de noi întovărășiri și gospodării colective, organele de partid și de stat trebuie să sprijine, cu toate puterile, asocierea unor grupe mai mari sau mai mici de țărani muncitori, care de bună voie își unesc, total sau parțial pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă, pămîntul și mijloacele lor de producție (unelte, animale etc.) în vederea muncii în comun, a contractării în

(Continuare în pag. 9-a)

Proiectul C. C. al P. M. R.

Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani

(Urmare din pag. 8-a)

comun sau a folosirii în comun a mașinilor agricole ale statului.

Trebuie lichidată subaprecierea sarcinii de întărire economico-organizatorică a întovărășirilor și gospodăriilor agricole colective existente. Comitetele raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare raionale să se ocupe zi de zi, cu grijă, de îndrumarea acestora, de întărirea lor continuă, pentru ca ele să devină pilde vii de gospodării socialiste.

3. Comitetele regionale de partid să-și concentreze atenția spre întărirea politică și organizatorică a comitetelor raionale ale partidului, asigurând în comitetele raionale și în aparatul lor cadre muncitorești pregătite, cu experiență în munca de partid de la sate.

Să se îmbunătățească radical munca organizațiilor de bază din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și din sate. Comitetele regionale, orașenești și raionale de partid și organizațiile de partid din întreprinderile și instituțiile cărora directivele pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani le prevăd sarcini de producție pentru nevoile agriculturii sau de prelucrare și valorificare a produselor agricole, trebuie să considere îndeplinirea acestora, la timp și la un înalt nivel calitativ, drept sarcină politică principală în această perioadă și să mobilizeze, cu ajutorul

sindicatelor, pe muncitori, pe tehnicieni și pe ingineri la realizarea lor.

4. Pentru asigurarea conducerii de partid și a controlului calificat în agricultură, o sarcină din cele mai importante este de a înarma pe activiștii de partid cu cunoștințele de bază în domeniul agriculturii. Se vor trimite activiștii de partid la studii în școlile tehnice și institutele agricole, în vederea însușirii de cunoștințe agro-zootehnice. Se vor selecționa membri și candidați de partid, utemiști, dintre cei mai buni absolvenți ai școlilor și institutelor agricole, pentru a fi trimiși la școli de partid în vederea complectării cunoștințelor lor politico-ideologice și repartizării lor în munci de partid.

Se va include în programele școlilor și cursurilor de partid studierea problemelor tehnice, economiei și organizării producției agricole.

Se va elabora un program de învățămînt pentru primii secretari regionali și raionali, pentru membrii birourilor regionale de partid și președinții, vicepreședinții și secretarii comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și raionale, care să asigure însușirea temeinică de către aceștia a unui minim de cunoștințe agro-zootehnice, de economie și organizare a producției agricole.

În perioada de iarnă se vor organiza seminarii speciale cu lucrătorii de partid și din sfaturile populare, despre principalele probleme

ale agriculturii, în funcție de specificul regiunii respective.

5. Ținând seama de rolul important al inginerilor și tehnicienilor în agricultură, în organizarea și îndrumarea producției agricole, organele de partid trebuie să ia măsuri pentru a le asigura stabilitate și condiții bune de muncă să-i îndrumeze și să-i sprijine permanent în muncă și să se preocupe îndeaproape de ridicarea nivelului lor politic și ideologic.

6. O deosebită atenție trebuie dată tineretului sătesc și organizațiilor U.T.M. de la sate, sprijin direct al organizațiilor de partid în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor puse de aceste directive. Organizațiile de partid sînt chemate să ducă o intensă muncă politică în rândurile femeilor, să le mobilizeze la lupta pentru creșterea producției agricole și pentru transformarea socialistă a agriculturii, să promoveze cu curaj femeile la posturi de conducere în producția agricolă.

*

Plenara C.C. consideră că sarcinile trasate prin proiectul directivelor celui de al doilea Congres al P.M.R. vor întări eforturile tuturor oamenilor muncii pentru ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară, pentru a da țării un însemnat spor de producție agricolă globală și de producție agricolă marfă, pentru dezvoltarea întregii economii naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc la orașe și sate.

E duminică. În fața casei lui Dincă Vasile din comuna Dragomireștii din Deal, regiunea București, un grup de țărani muncitori ascultă cu atenție pe agitatoarea Ostruș Elena. Ea citește din ziar proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Din cînd în cînd Ostruș Elena este întreruptă de către consătenii săi, care-i cer să mai citească odată anumite paragrafe, ori să răspundă la diferite întrebări.

— Tovarășă Ostruș, ia mai citește încă odată acolo unde-i vorba de co-

„Vom munci cu toată dragostea să smulgem roade și mai bogate pămîntului“

interesarea materială a țărănimii muncitoare în creșterea producției agricole — i se adresează Constantin Ion. Vreau să țin bine minte ce scrie acolo, să discut și cu familia, cum să ne muncim mai bine pămîntul, să avem și noi, să vindem și la oraș sau la cooperativă.

Ostruș Elena începu să le citească capitolul pe care Constantin Ion vroia să-l înțeleagă mai bine.

Cu mult interes au ascultat cei adunați întreg proiectul, deoarece el dez-

bate probleme care privesc pe fiecare țaran muncitor. Din proiectul de Directive se vede că grijă are Partidul pentru dezvoltarea agriculturii, pentru ca în următorii 2—3 ani să obținem un belșug de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc la orașe și sate.

Gheorghe Ștefan, care tot timpul ascultase cu atenție citirea proiectului de Directive și discuțiile, se prinse și el în vorbă:

— Noi, întovărășiții, am primit pînă acum ajutor puternic din partea statului. Ni s-au făcut înlesniri de cote și impozite, avantaje la contractarea de creștere și îngrășare de animale. Dealtfel de avantaje asemănătoare s-au bucurat și țărani muncitori care nu sînt în întovărășire. S.M.T.-ul și agronomii au dat ajutor întovărășiților să obțină recolte bogate. Acum ați auzit cu toții ce se spune în Directive. S.M.T.-ul trebuie

să ne dea un ajutor și mai mare de acum înainte. El trebuie să ne ajute și la organizarea muncii.

Țăranul muncitor întovărășit Gheorghe Ștefan a arătat celor de față că în anii ce vor urma se va strădui împreună cu tovarășii lui să valorifice toate terenurile din loturile lor, loturi care cuprind între ele și cîteva hectare neproductive și să aplice regulile agrotehnice cu grijă.

— Este adevărat că noi nu am aplicat toate regulile agrotehnice — a spus el. N-am însămîntat la timp, n-am secerat în pîrgă și aici e vinovată și conducerea S.M.T.-ului Ciorogîrla, care nu a respectat contractul cu noi. De aceea la unele culturi de ale noastre am obținut roade mai slabe. Sarcinile puse de proiectul de Directive le vom realiza și depăși. Vom munci cu toată dragostea să smulgem roade și mai bogate pămîntului.

Discuțiile pe marginea proiectului de Directive au fost pline de învățăminte. Întovărășiții Constantin Nicolae, Chiriță Nicolae, țărăncile muncitoare Elena Maria, Trifan Maria și ceilalți care erau de față s-au hotărît să studieze și mai bine Directivele. Ei sînt hotărîți să vorbească despre Directive cu toți țărani muncitori din sat, ca fiecare să știe bine ce sarcini mari, de cinste, stau în fața agriculturii noastre, pentru asigurarea bunăstării a poporului.

Creșterea producției de cereale, cartofi și legume

Fruntași la treier și colectări

Cu ajutorul muncii politice și culturale

Cioara-Doicești este una dintre comunele raionului însurăței care a înflorit mult în ultimii ani. Comuna a fost electrificată și radiocată. Pe ulița principală înflințești magazinul universal, atelierul cooperativei, librăria și altele. În apropiere de sfatul popular se află dispensarul medical, staționarul și casa de nașteri.

Țăranii muncitori din Cioara-Doicești se mîndresc cu realizările obținute. Alexandru Meșu i-a scris de curînd feciorului său, ofițer în armata Republicii noastre:

„Află, dragă fiule, că am tras și noi lumină electrică în casă și ne-am instalat și un difuzor. În fiecare duminică mă duc cu maică-ta la film. La cooperativă au sosit mărfuri multe și ieftine. M-ai rugat să-ți scriu cum răspund sătenii noștri ajutorului frățesc dat de muncitori. Răspund din toată inima, dragul tatii. Comuniștii Voicu Cloșcă, Preda Leșu și alții sînt primii din comună care și-au predat cotele de cereale datorate statului. Exemplul lor a fost urmat și de țărani muncitori Tudor Georgeșcu, Ion Militaru, Stanciu Preda și de mulți alții. Comuna noastră a cîștigat întrecerea patriotică pe raion la treier și predarea cotelor”.

Însă țăranul muncitor Alexandru Meșu a uitat un lucru. A uitat să-i spună fiului său că succesele acestea s-au obținut cu ajutorul muncii politice și culturale. El cît este de bătrîn, totuși se numără printre cei mai buni agitatori din comună.

Prin grija organizației de bază P.M.R. și cu ajutorul celor 35 deputați comunali și al învățătorilor, pe ulițele satului au apă-

rut lozinci noi, mobilizatoare, în legătură cu treierul și predarea cotelor. Căminul cultural și-a sporit și mai mult activitatea. La cele patru arii au fost instalate gazete de perete cu articole viu scrise și biblioteci volante.

Avînd toate pregătite, în dimineața zilei de 19 iulie, în comuna Cioara-Doicești s-a început treierul. Batozele de la S.M.T. au pornit să duduie puternic. Ariile de treier au devenit ca niște roiuri de harnice albine.

A trecut o săptămînă, apoi alta. Agentul agricol Ripa Vasile, împreună cu colectorul Alexandru Ion, au urmărit zilnic ritmul treierului și predării cotelor. De la cele patru arii pornea în fiecare seară spre siloz cîte un convoi de căruțe încărcate cu cereale.

În seara de 13 august cele 500 difuzoare instalate în casele țărănilor muncitori din Cioara-Doicești, au anunțat o veste îmbucurătoare: „Comuna noastră a terminat treierul și predarea cotelor cu 7 zile înainte de termen. Cîște comuniștilor, deputaților și țărănilor muncitori care și-au predat cei dinții pe comună cotele de cereale convenite statului”.

Ion Belciugan

Să nu-i apuce iarna cu snopii pe cîmp...

În comuna Girov, raionul Piatra Neamț, treierul păioaselor a rămas mult în urmă. Deși secerișul a fost terminat de mult, căratul snopilor la arii s-a tîrăgănat. La 28 august se mai puteau vedea pe cîmp multe clăi de grîu și orz necărate încă la arii. Stau păioasele împrăștiate pe cîmp în ploaie, stau și cei de la sfatul popular, în frunte cu președintele, tovarășul Catrințașu Petru, dar nu în ploaie, ci la birou. Din această cauză cele 4 batoze ale S.M.T.-ului Ștefan cel Mare repartizate în comună, au stat la început zile întregi fără să treiere vreun snop. Dar și cînd au început treierul n-au umblat mult și unele din ele s-au defectat. Conducerea S. M. T.-ului Ștefan cel Mare nu se îngrijește să trimită la timp piese de schimb și combustibil. Tractoriștii părăsesc aria, pleacă la S.M.T. și se întorc după cîteva zile. La arii munca nu-i suficient organizată, iar viteza zilnică la treier nu este îndeplinită. Grîul nu e treierat în bune condițiuni. Multe boabe rămîn în paie, aducînd astfel pagube de recoltă. Membrii comitetului executiv nu merg pe teren, nu-i mobilizează pe țărani muncitori să care snopii la

arii, nu cer cu tărie conducerei S.M.T.-ului ca batozele să fie reparate la timp și tractoarele să aibă combustibilul necesar.

La majoritatea ariilor lipsesc butoaiile cu apă, pichetele de incendiu și adăposturile pentru vreme de ploaie. Lipsesc și agitația vizuală.

Cum ar putea să fie asemenea lucruri la arii, cînd la gazeta de perete a sfatului popular comunal nici un articol nu vorbește despre campania de treier, iar la panoul de onoare al comunei nu-i trecut nici un frunțas

Slab organizată este și munca de transportare a cotelor de pe arii la baza de recepție. La 25 august numai la o arie existau peste 6.000 kg. cereale provenite din cote și uium ne transportate la baza de recepție.

De la sfatul popular raional Piatra Neamț a venit în Girov tovarășa Olaru Elena. Nu prea a stat mult și nici măsuri concrete de îndreptare a lucrurilor nu a luat. Se pune întrebarea: Ce așteaptă tovarășii din conducerea sfatului popular Girov, în frunte cu tovarășul Catrințașu Petru? Să-i apuce zăpada cu snopii pe cîmp?

Au făcut arături pentru însămînțările de toamnă

Zilele trecute întovărășiții din satul Boghești de jos, raionul Zeletin, au terminat arăturile adînci pentru însămînțările de toamnă pe întreaga suprafață planificată — de 18,50 hectare. Totodată, întovărășiții dau zor cu selecționarea semințelor de grîu, fiind hotărîți ca în timpul cel mai scurt să înceapă însămînțările.

Își valorifică produsele prin cooperativă

Rafturile cooperativei din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, sînt pline de mărfuri industriale de care țărani muncitori au nevoie. Conducerea cooperativei dă multă atenție bunei aprovizionări a cooperativei. La rîndul lor și țărani muncitori din comună vînd cu dragoste cooperativei produsele ce le prisosesc. Numai în ultimul timp cooperativa a achiziționat 10.968 kg. porumb, 52.897 kg. fasole verde, 40.000 kg. cartofi, 35.000 kg. diferite legume, 4.084 ouă, 3.063 kg. lînă și altele. De asemeni, țărani muncitori din această comună au mai contractat cu cooperativa îngrășarea a 5.050 giște și au livrat 9.000 kg. carne de vițel și porc.

Unul din cei mai periculoși dușmani ai pomilor fructiferi și ai pădurilor este omida păroasă a stejarului. Ea se hrănește cu frunzele de pomi și arbori, în urma cărui fapt se poate ajunge chiar la uscarea totală a copacului.

Pentru a putea combate acest dăunător, trebuie însă mai întii să-l recunoaștem: fluturele bărbătesc al acestei omizi este de culoare cas-

Să combatem omida păroasă a stejarului

tanie, cu dungi în zigzag de-a latul aripilor și are vreo 4 cm. lungime, iar fluturele femeesc este mai mare și de culoare alb-gălbuie murdar. Începînd de la 15 iulie al fiecărui an se face împerecherea fluturilor, iar pînă la 20 august se face depunerea de ouă. Ouăle sînt depuse în număr de 100-700 în grămezi pe scoarța arborilor și po-

milor. Grămezile se recunosc după culoarea brună-gălbuie la început, iar mai tîrziu după culoarea alb-murdară. Grămezile stau astfel pînă la începutul lunii aprilie din anul viitor. Atunci, odată cu înfrunzirea apar și omizile din ouă. Dar pentru a nu mai lăsa ca acești viermi să mănînce frunzele, noi trebuie să pornim lupta

contra lor chiar de la 1 septembrie.

— Ouăle se culeg cu ajutorul unei lingure de metal sau cu o scîndurică tăiată ca o lamă, apoi ouăle se ard. Trebuie multă grijă însă ca să nu rămînă nici un ou pe scoarță.

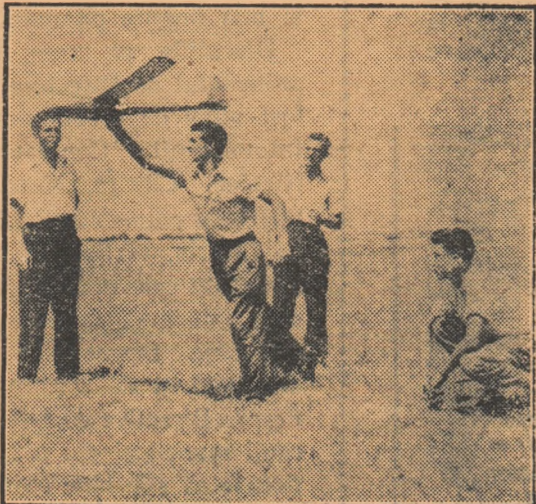
— Grămezile de ouă mai pot fi distruse turnîndu-se peste ele petrol. Această acțiune să fie neînteruptă pînă în aprilie anul următor.

ZIUA AVIAȚIEI

În prima duminică a lunii septembrie, poporul nostru sărbătorește Ziua Aviației. Forțele aeriene militare ale R.P.R. constituie pe bună dreptate o mîndrie a poporului muncitor care le-a încredințat apărarea cerului patriei noastre libere. Șoimii patriei noastre, așa îi numesc oamenii muncii pe aviatorii lor iubiți. După pilda zburătorilor sovietici, piloții noștri își însușesc cu rivnă măiestria zborului. Din înălțimile cerului ei veghează ca munca noastră pașnică să nu poată fi stingherită de nimeni.

Continuînd tradiția primilor zburători din țara noastră, — Aurel Vlaicu și Traian Vuia — partidul nostru acordă o grijă

deosebită dezvoltării neîncetate a aviației. În țara noastră aviația slujește omului. În anii regimului democrat-popular a fost făurită aviația sanitară. Aviația din țara noastră a început să dea un sprijin tot mai însemnat agriculturii. Zeci de mii de tineri au astăzi posibilitatea să pătrundă în tainele aviației, să-și însușească tehnica zborului în cadrul aviației sportive creată în anii puterii populare. Iată de ce pe drept cuvînt și în acest an Ziua Aviației va fi un nou prilej pentru poporul nostru de a-și manifesta dragostea pentru aviația patriei noastre — cuceritoare a înălțimilor.

Numeroși tineri din țara noastră, viitori aviatori și constructori de avioane, se întrec în concursuri de aeromodelism.

Gîndurile unei mame de aviator

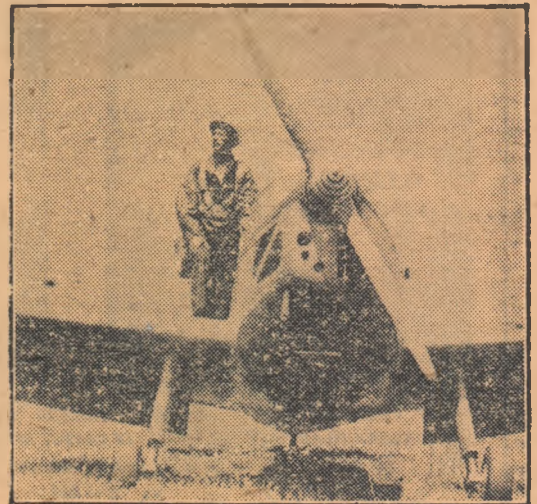
Tu ești copilul meu. Eu ți-am dat viață și carnea ta e ruptă dintr-a mea. Eu te-am vegheat. Și alba dimineață la patul tău adesea mă găsea.

Mi-aduc aminte, azi, cum mă speriam de cîte ori aveai o zgîrietură. Îmi amintesc că seara nu mîncam ca să ai tu mai mult o bucătură.

Dar au trecut și anii uzi de plîns, și negurile suferinței noastre. Azi, fiule, nădejdea ți-ai ajuns: ești sus și spinteci zările albastre.

Eu ți-am dat viață. Eu ți-am dat outere. Poporul ți-a dat aripi de oșel. Apără-ți mama, frații tăi, cu ele, și liniștii fii vrednic grănicer!

SORIN PETRESCU

În curînd avionul va porni în înălțimi, minat de dibăcia pilotului, curajos vultur al văzduhului.

DIN PATRIA

CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Intr-un colhoz din Altai

La stația de radioamplificare a colhozului „Molotov” tehnicianul Grigoriev Garbatovski în timpul lucrului.

Pe malul iazului se vede o clădire nu prea mare de cărămidă. Din coșul ei iese un fum liliachiu. De-aici se înșiruie o mulțime de stâlpi care susțin fire electrice. Aceste fire se întind pe întreg cuprinsul satului și mai departe, spre taberele de câmp. Uzina electrică a colhozului dă curent caselor de locuit și clădirilor obștești, ea deservește gospodăria cu multe ramuri de producție a colhozului.

În colhozul „Molotov” face o muncă uriașă marea putere a electricității, care a izbăvit oamenii de munca grea. Electricitatea este necesară în primul rînd pentru producția colhoznică în continuă dezvoltare. În afară de aceasta electricitatea este folosită pe scară largă în viața de toate zilele a colhoznicilor, care au diferite aparate electrice.

În apropierea uzinei electrice se înșiruie niște clădiri mari de cărămidă. Aici se află „centrul industrial” al colhozului, care este alimentat cu energie electrică. În atelierul de tâmplărie lemnul se prelucrează cu instrumente puse în mișcare de electricitate: strunguri, ferăstraie, ș. a. În atelierul de fierărie nu sînt foale de piele; într-un ungher duduie un motor electric; în atelierele colhozului se face sudură autogenă și electrică. La fabrica de prelucrare a legumelor și

fructelor și de mezeluri totul este mecanizat. Electricitatea ajută oamenii în munca lor și contribuie la realizarea unei producții sporite.

Puțin mai departe se vede clădirea mare a fabricii de cărămidă și de țiglă.

— Și fabrica aceasta e mecanizată — ne spune Ivan Iakovlev, locțiitorul președintelui colhozului. — Ea produce în fiecare an un milion de cărămizi pentru construirea de clădiri de interes obștesc și de case de locuit.

Electricitatea pune în mișcare morile și presa de ulei a colhozului, cum și aparatele de mulș electric; ea este folosită la tunsul oilor. Cu ajutorul ei se pompează apa la fermele de vite, în livadă și în cișmelele de pe ulițele satului.

Forța electricității a pătruns și în stepă. În taberele de câmp s-au construit arii mecanizate acoperite, prevăzute cu trioare, mașini de curățat și de încărcat boabe, cu transportoare și alte mașini puse în mișcare tot de motoarele electrice. Numai în întreprinderile auxiliare ale colhozului folosirea electricității aduce un venit anual de aproape 300.000 ruble.

Colhozul „Molotov” plănuiește să mecanizeze în viitor și mai larg gospodăria sa cu multe ramuri de producție.

B. JIRNOV

Realizările științei aplicate pe ogoarele colhoznicilor

Institutul Unional de Fitotehnie din Leningrad ajută pe oamenii muncii de la sate să rezolve problema obținerii unei abundențe de produse agricole. În regiunile din Siberia și Kazahstan, unde se valorifică pămînturile înțelenite și virgine, s-au semănat în primăvara aceasta, sub

conducerea colaboratorilor științifici ai Institutului, câteva sute de soiuri de semințe de cereale.

Colectivul Institutului a obținut vestitele soiuri hibride de porumb „Vir-37”, „Vir-42” și o serie de alte soiuri a căror productivitate depășește soiurile obișnuite cu 1000—1200 kg. la hectar.

Adunarea Națională franceză a respins tratatul „comunității defensive europene”

Timp de 3 zile Adunarea Națională franceză a dezbătut problema așa numitei „comunități defensive europene”. Luni seara, prin votul său — cu 319 voturi contra 264 — Adunarea Națională franceză a hotărît să încheie dezbaterile asupra tratatului „comunității defensive europene” și astfel să respingă acest tratat monstruos care urmărea înrobirea poporului francez.

Respingerea tratatului „comunității defensive europene” este o însemnată victorie a poporului francez și a tuturor forțelor păcii. Lupta dusă de luni de zile de forțele patriotice ale poporului francez, în frunte cu comuniștii, cei mai înflăcărați luptători pentru pace și pentru libertatea Franței a triumfat. Politica cercurilor războinice din Statele Unite ale Americii cu privire la reînvierea militarismului german, sub acoperământul așa numitei „comunități defensive europene”, s-a prăbușit. Poporul francez a înfrînt pe toți acei oameni politici francezi, de felul lui Bidault, Reynaud, Plevin, care au încercat pe orice cale

să-și slujească stăpînii de peste ocean. De unde pînă la începerea discuțiilor ei se zbăteau să pună cît mai grabnic în fața Adunării Naționale franceze problema „comunității defensive europene” și să ratifice acest rușinos tratat, în zilele dezbaterilor, aceiași oameni politici, s-au dat de ceasul morții pentru a obține o amîinare a discuțiilor, sau cel puțin a votului hotărîtor asupra „comunității defensive europene”. Întregul lor plan de urzeli s-a prăbușit. Nici amenințările și presiunile făcute de cercurile conducătoare din Statele Unite ale Americii n-au avut un rezultat mai bun.

Rapoartele prezentate de toate cele 6 comisii ale Adunării Naționale franceze au fost potrivnice tratatului „comunității defensive europene”. Ele au însemnat o condamnare grea și fără drept de apel a acestui tratat dictat de imperialiștii americani.

În discursul său, Mendès France, președintele guvernului francez, a arătat de asemenea urmările grave ce le-ar fi avut pentru Franța „comunitatea de-

fensivă europeană”. Concluziile trase de primul ministru francez n-au fost însă tot atît de hotărîte în ceea ce privește calea de viitor a politicii guvernului.

La propunerea deputatului francez Aumeran de a se înceta discuțiile asupra problemei și prin aceasta să fie respins tratatul „comunității defensive europene”, Adunarea Națională, prin votul său, a respins rușinosul tratat. Deși au suferit această grea înfrîngere, conducătorii americani și cei care-i urmează continuă să caute noi căi pentru reînvierea militarismului german. Dar popoarele văd acum și mai limpede că au posibilitatea de a da lovitură nimicitoare planurilor de război ale imperialiștilor și luptă cu avînt sporit pentru apărarea păcii.

Alături de toate forțele păcii din lume, poporul francez cere să se reînceapă discuțiile între cele patru mari puteri pentru a se găsi calea spre rezolvarea pașnică a problemei germane și asigurarea securității colective în Europa, așa cum propune Uniunea Sovietică.

9 ani de la proclamarea Republicii Democratice Vietnam

Anul acesta poporul vietnamez va aniversa pentru prima oară în condiții de pace proclamarea Republicii Democratice Vietnam. 2 septembrie 1945 este o zi de o însemnată deosebită în istoria poporului vietnamez, istorie plină de lupte grele și îndelungate împotriva colonialiștilor francezi și japonezi, pentru independența națională și libertăți democratice.

Victoriile glorioase Armatei Sovietice asupra armatei japoneze și luptele eroice ale poporului vietnamez, în frunte cu cei mai buni fii ai săi, comuniștii, au deschis perspectivele unei vieți noi. La 2 septembrie 1945, în urma luptei eroice a poporului vietnamez, se creează Republica Democrată Vietnam. Dar colonialiștii francezi, porniți să continue politica lor de jaf și cotropire, au deslănțuit războiul — pe care poporul francez l-a numit „războiul murdar” — pentru cucerirea Indochinei. Timp de aproape 8 ani, din cauza politicii guvernului francez și a imperialiștilor americani, sute de mii de oameni au fost uciși și răniți, bunuri materiale și culturale deosebit de prețioase au fost distruse. Dar viteazul popor vietnamez, conștient că luptă pentru o cauză dreaptă, n-a putut fi învins, ci dimpotrivă, a dat lovituri nimicitoare colonialiștilor francezi, cu tot ajutorul pe care l-au primit aceștia din partea imperialiștilor americani.

Cu toate greutățile războiului ce s-a terminat abia în urma conferinței de la Geneva, în R. D. Vietnam au avut loc transformări hotărîtoare în vederea îmbunătățirii vieții oamenilor muncii. Reforma agrară, care se înfăptuiește, a dat posibilitatea țăranilor să pornească spre o viață nouă. Numai în anul 1953 au fost împărțite țăranilor 250.000 hectare. Industria națională, aproape necunoscută în trecut, a căpătat astăzi temelii trainice.

Furia apelor a prezentat întotdeauna un pericol pentru locuitorii Vietnamului. Datorită strădaniei cu care au muncit cetățenii R. D. Vietnam, multe ape au fost zăgăzuite. Circa 15 milioane vietnamezi au învățat carte în ultimii 9 ani.

Victoriile obținute de po-

porul vietnamez în acești 9 ani, în care a trebuit să îmbine munca de reconstrucție a țării cu lupta cu arma în mînă pentru apărarea patriei, se datoresc încrederei neștrămutate a tuturor vietnamezilor în guvernul democratic, în frunte cu Ho Și Min și în partidul oamenilor muncii din Vietnam. Încercările imperialiștilor americani de a zădărnici lucrările conferinței de la Geneva au dat greș datorită împotrivirii forțelor iubitoare de pace și eforturilor delegațiilor Uniunii Sovietice și R. P. Chineze. Încheierea păcii în Vietnam a dat posibilitate poporului vietnamez să ducă mai departe succesele obținute, pentru a-și putea construi o viață fericită într-o patrie liberă și unită.

Adrian Baranga

Fotografia înfățișează un grup de țărani vietnamezi cumpărînd mărfuri de la un magazin ambulant.

